

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

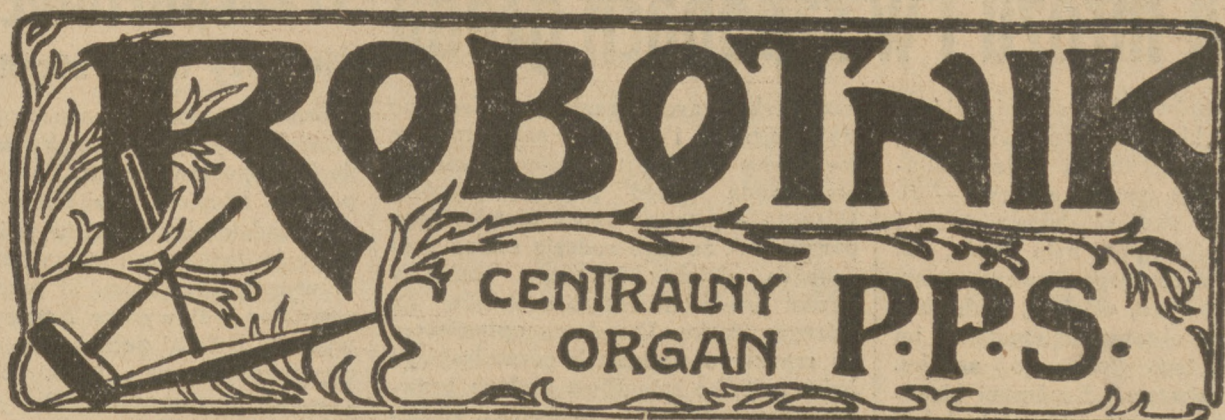
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3-ej po południu.

Za swrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9—3 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 3.06-70

DYREKCJA — 2.20-13

ADMINISTRACJA — 5-12-89

DRUKARNIA — 2.76-49

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Rola Polski

Faszyzm podjął atak generalny na Ligę Narodów. Sygnałem do ataku było wystąpienie Niemiec z Ligi, uchwała zaś wielkiej rady faszystowskiej we Włoszech, o której pisaliśmy przed kilku dniami, oznacza początek ofensywy. Chwilę wybrano dla faszyzmu wyjątkowo dogodną: z wielkich mocarstw Stany Zjednoczone i Rosja do Ligi nie należą, Japonia z niej wystąpiła i podziela stanowisko Włoch i Niemiec, Anglia konserwatywna w gruncie rzeczy sympatyzuje na tym punkcie z faszyzmem; pozostaje jedynie Francja, jako zwolenniczka utrzymania Ligi w postaci niezmienionej.

Francja, odosobniona wśród wielkich mocarstw, musiałaby przegrać sprawę, gdyby nie miała po swej stronie t. zw. mniejszych i małych państw, stanowiących większość Ligi. Z wyjątkiem nielicznych krajów w rodzaju faszystowskich Węgier, solidaryzujących się z Hitlerem i Mussolinim, państwa te w dobrze zrozumianym interesie własnym popierają Francję. Należy do nich przede wszystkim Mała Ententa, należą państwa skandynawskie, kraje starej demokracji, jak Szwajcaria, Belgia, Holandia, kraje bałkańskie i bałtyckie. Przy pomocy tych państw Francja może skutecznie bronić Ligi i przeciwstawić się naporowi rzeszy mocarstw.

Nie chodzi tu oczywiście o samą Ligę. Gdyby Włochy istotnie wystąpiły z Ligi i pociągnęły za sobą inne państwa, to Liga, która już dzisiaj jest mocno nadwątlona i ledwie wężuje, przestałaby istnieć. Chodzi o rzecz ważniejszą: o przyszłość t. zw. mniejszych państw, o przyszłość Europy, o pokój. Europa jest dzisiaj rozbita na dwie części; jedna z nich z Francją na czele, a większością t. zw. małych państw w swym składzie — to Europa pokoju, druga z Niemcami i Włochami na czele, to Europa nowej wojny. Państwa, które uzyskały czy odzyskały swoją niepodległość po wojnie światowej i dla których nowa wojna byłaby klęską, muszą iść razem z Francją.

Do tych państw należy też Polska. Dowodzić, że Polska musi dzisiaj bardziej, niż kiedykolwiek trzymać z Francją, byłoby wyważaniem otwartych drzwi. Tymczasem polityka zagraniczna Polski za czasu urzędowania min. Becka jest na tym punkcie — mówiąc delikatnie — dość zagadkowa. Nie żeby Polska odwróciła się od Francji — broni Bożel. Jeszczeby tego brakowało. Nie, min. Beck składa wizyty w Paryżu i manifestuje przyjaźń polsko-francuską. Ale jednocześnie odbywa się „zbliżenie” do Niemiec hitlerowskich, które napuściło dużo krwi we Francji, oraz następuje „porozumienie” polsko-gdańskie.

Czem to wytłumaczyć? Pamiętamy, że Polska ostro zaprottestowała przeciw Paktovi Czterech, który mimo to doszedł do skutku. Ten Pakt Czterech uważamy za błąd polityki francuskiej, który zaszkodził Lidze Narodów i ułatwił dalszą robotę Mussolinemu. Ale jeżeli zbliżenie do Niemiec ma być odpowiedzią Polski na Pakt Czterech, to jest to jeszcze większy błąd, niż sam Pakt. Nie można bowiem zwalczać Paktu w sojuszu z jednym z jego sygnatariuszów. Co więcej: Polska „zbliża się” do Niemiec już po ich wystąpieniu z Ligi Narodów i konferencji rozbrojeniowej. W ten sposób Polska osłabia Ligę, której sama broniła w swej walce z Paktem, a wzmacnia pozycję

Niemiec i Włoch, a więc i samego Paktu.

Mamy już dzisiaj skutki tej polityki. Na postawie Włoch wobec Ligi złożyła się m. in. polityka Polski.

Ale nie tylko Pakt Czterech skłonił rząd polski do ostatnich posunięć. „Sanacja”, idąc z prądem faszystowskim, „zwątpiła” o Lidze Narodów i na wszelki wypadek postępuje tak, jakby jej już nie było. Byłaby to polityka przewidująca, gdyby nie była wręcz szkodliwa. Ma to być polityka wielofrontowa asekuracyjna. Ale czy można przez porozumienie z Niemcami zabezpieczyć się przed wojną, skoro właśnie ze strony Nie-

miec hitlerowskich grozi nam wojna?!

„Sanacja” doskonale rozumie, że w interesie Polski jest nie tylko utrzymanie, lecz wzmocnienie Ligi Narodów i ścisłe współdziałanie z Francją. Ale „sanacja” jest całkiem sercem po stronie faszyzmu, dążącego do usunięcia Ligi i do osaczenia Francji. Stąd dwoistość polityki „sanacyjnej” z coraz wyraźniejszym przechylaniem się w stronę faszyzmu. Do czego polityka ta — w razie jej powodzenia — doprowadzić musi, nie potrzebujemy tłumaczyć.

Ale już dzisiaj ustalamy odpowiedzialność „sanacji” za jej politykę. (jmb.)

Napreżona sytuacja w Hiszpanji

Pierwsze posiedzenie Parlamentu

Z Madrytu donoszą o dokonaniu licznych aresztowań wśród elementów anarcho-syndykalistycznych. Między innymi policja wtargnęła na tajne zebranie organizacji syndykalistów, aresztując około 50 osób. W Madrycie doszło do drobnych zaburzeń. Sprzedawcy dziennika faszystowskiego zostali napadnięci przez tłum, który zajął groźną postawę. Policja była zmuszona do interwencji.

Na Puerto del Sol dwóch faszystów zostało zlynchowanych przez tłum. Policja nie zdołała przeszkodzić dokonaniu samosądu.

W Barcelonie eksplodowały trzy bomby, które wyrządziły dotkliwe straty. Anarchiści przypuścili szturm do składu samochodów. Doszło do strzelaniny, w czasie której dwie osoby zostały zabite. Policja aresztowała 25 osób.

W Saragossie dokonano licznych rewizji domowych celem wykrycia tajnego komitetu rewolucyjnego. Uwięziono 5 osób.

W Irlandji

Z Dublina donoszą o rozwiązaniu organizacji faszystowskiej „niebieskich koszul”. Wiadomość o decyzji Rządu de Valery zrobiła wielkie wrażenie. Przywódcy organizacji oświadczyli, że uważają zakaz za nielegalny i że będą w dalszym ciągu nosili uniformy.

Gabinet irlandzki obradował na specjalnym posiedzeniu nad oświadczeniem ministra domnów Wielkiej Brytanji, Thomasa. Oświadczenie to podaliśmy kilka dni temu. O przebiegu obrad nie wydano żadnego komunikatu. W kołach dobrze poinformowanych twierdzą, że

W Salamance zaburzenia przybrały tak groźny charakter, że musiano wezwać pomocy wojska. Z całej Hiszpanji nadchodzą wiadomości, świadczące o niezwykle napięciu sytuacji.

SANTJAGO ALBA PRZEWODNICZĄCYM KORTEZÓW.

Na pierwszym oficjalnym posiedzeniu plenarnym nowych Korteżów (parlamentu) wybrano, jak donosiliśmy, 234 głosami przewodniczącym Izby Santiago Alba.

Około 100-tu posłów nie zjawilo się na posiedzenie ze względu na nieukończone formalności wyborcze.

Izba dokonała ponadto wyboru całego prezydium Korteżów. Uchodzi za pewne, że na czele nowego Rządu stanie radykał Lerroux. Zamierza on utworzyć Rząd, oparty na współpracy największej możliwej liczby ugrupowań. Zastrzega on sobie jedynie obsadzenie teki obrony narodowej, która obejmie ministerstwo wojny i marynarki.

nota angielska wywołała wielkie rozczarowanie wśród członków gabinetu. Premier de Valera wysłał w ciągu najbliższych dni nową notę do Londynu.

GRÓŻBY ANGIELSKIE.

Minister domnów, Thomas, wygłosił w Retford przemówienie, w którym podkreślił, że w razie dalszego sporu z Anglią wolne państwo irlandzkie straci całkowicie rynek zbytu w Anglii. Thomas, zwracając się do de Valery, podkreślił, że Anglia pozostawiła drzwi otwarte dla trwałego i honorowego pokoju z Irlandją.

formalne zgłoszenie roszczeń do objęcia przez Rząd austriacki przywództwa nad całym narodem niemieckim, zgodnie z oświadczeniem, jakie książę Stahrenberg złożył w Grazu.

Według „Germanji”, źródło, z którego te informacje pochodzą, ma wskazywać, iż nie chodzi tu o bezpodstawną pogłoskę, lecz o istotny plan wpływowych czynników austriackich.

Sprawa brzeska

Bez widzeń

Pozostający w więzieniu mokołowskiem w Warszawie tow. Norbert BARLICKI, Stanisław DUBOIS i Mieczysław MASTEK dotychczas nie uzyskali jeszcze ŻADNEGO WIDZENIA z rodzinami. Od chwili uwięzienia upłynęły już DWA TYGODNIE. Ale rodziny uwięzionych nie mają żadnej wiadomości BEZPOŚREDNIEJ o losie swoich

najbliższych, nie wiedzą nawet, czy przesyłki żywnościowe, pisma i książki dochodzą istotnie do rąk właściwych.

Narazie stwierdzamy fakt...

Dokonane zostało z kolei zajęcie rzeczy w mieszkaniu p. KIERNIKOWEJ; jest to wciąż egzekucja z tytułu kosztów procesu brzeskiego.

W parlamencie francuskim

Izba uchwalała wczoraj rano kilka dalszych artykułów projektu finansowego. Premier Chautemps, występując w obronie art. 6 projektu, dotyczącego częściowego zredukowania pborów urzędniczych zwrócił się z apelem do patryjotyzmu urzędników przypominając im, że rentjerzy ponieśli już znaczne ofiary, ponieważ zaś kredyty na obronę narodową nie mogą być jeszcze bardziej zmniejszone, to w następstwie rzeczą nieuniknioną byłaby inflacja, której ofiarami padliby w pierwszym rzędzie urzędnicy.

Premier postawił kwestję zaufania co do pierwszego paragrafu art. 6, przewidującego zmniejszenie pborów wyższych urzędników. Izba uchwalała ten

paragraf 403 głosami przeciwko 63-em.

Tow. Vincent Auriol oświadczył, że frakcja socjalistyczna nie będzie brała udziału w dalszych obradach nad projektem finansowym Rządu.

We wczorajszym numerze „Populaire” Leon Blum podkreśla, że socjaliści nie będą uczestniczyli w obradach Izby, dopóki program finansowy Rządu nie zostanie uchwalony. To stanowisko socjalistów ułatwia w decydującej mierze sytuację gabinetu Chautemps’a. Socjaliści powzięli swoją decyzję po odrzuceniu przez Izbę ich kontr-projektu finansowego, nie chcąc, by na socjalistów właśnie spadła odpowiedzialność za ustawiczne przesilenia gabinetowe.

Ani dyrektorjat mocarstw, ani hierarchja wielkich państw

W sobotnim „Journalu” Saint Brice twierdzi, że Paul Boncour ustalił już stanowisko Francji wobec projektu reformy Ligi Narodów.

Zdaniem publicysty Rząd francuski chętnie przyjmie ulepszenia i reformy procedury genewskiej, ale sprzeciwi się kategorycznie wszelkiej zmianie zasady. Francja nie może się zgo-

dzić ani na przemianę Ligi w dyrektorjat mocarstw, ani na ustanowienie hierarchji państw. Musi również odrzucić wszelką myśl przemiany Ligi w instrument rewizji traktatów. W ten sposób manewr włoski, mający na celu wprowadzenie Niemiec do Ligi, został zdemaskowany.

Nowa gra Japonji na Dalekim Wschodzie

Z Mukdeny donoszą, że Rząd nowoutworzonego „państwa” w Mongolji zachodniej wydał odezwę do ludności Mongolji sowieckiej, w której wzywa ją do przyłączenia się do nowego państwa i do utworzenia wspólnymi siłami wielkiego cesarstwa mongolskiego.

Zakończenie trzytygodniowego strajku

W Sokołowie Podlaskim trwał przez trzy tygodnie strajk robotników w młynie Szafrana.

W dn. 5 grudnia zawarta została umowa pomiędzy firmą Szafrana a Zw. Rob. Przemysłu Spożywczego (oddział w Sokołowie).

Placę robotniczą pozostawiono nienaruszoną; tym robotnikom, których place obniżono, przywrócono stawki w poprzedniej wysokości. Deputaty zostali w całości utrzymani.

Właściciel zobowiązał się, że w razie braku pracy, gwarantuje robotnikom, jako minimum, trzy dni pracy w tygodniu.

Umowa obowiązuje na rok.

Oczywiście, wobec zakończenia konfliktu w młynie Szafrana, odwołuje się bojkot młki Szafrana lub „Podiasianki” na terenie Kaluszyna, Mińska Mazowieckiego, Falenicy, Otwocka, Warszawy.

Austria chce przeprowadzić całemu narodowi niemieckiemu

„Germania” ogłasza wiadomość z Pragi, według której w Austrii, w związku z przygotowaniami do zmiany konstytucji, wpływowe czynniki rzekomo rozważają plan wprowadzenia nowych oficjalnych tytułów dla austriackiego prezydenta związkowego oraz dla kancłarza Dollfussa. Prezydent Austrii otrzymałby tytuł „Prezydenta Rzeszy”. Ta zmiana tytułów miałaby oznaczać

Na str. 3: Wybory w Małopolsce

Górny Śląsk

Bezrobotni w okowach mrozu i w szponach głodu

Los bezrobotnych jest straszny. Wsze dzie bezrobotni w Polsce marzną z zimna i konają z głodu. Jednak los bezrobotnych w tak uprzemysłowionych okęgach, jak Zagłębia Węglowe, zwłaszcza na Górnym Śląsku, jest wyjątkowo straszny. Przecież tu, na tym terenie olbrzymich kopalń i fabryk dwie trzecie ludności — to bezrobotni. W okęgach mniej uprzemysłowionych bezrobotni mają jeszcze jakąś łączność ze wsią, ma na wsi kogoś z bliższych czy dalszych krewnych. Co prawda, i tamci żyją w nędzy, ale dla nędzarza bezrobotnego mają jeszcze bądź co bądź trochę ziemniaków, kapusty, no i nędzny barłóg ze słowy w ciasnej zatechłej chałupie.

OBÓZ JEDNEJ I POWSZECHNEJ NĘDZY.

Na Górnym Śląsku bezrobotni — to ludzie zapomniani przez Boga i litosć ludzką. Bóg ze swoim miłosierdziem wysoko. Litować się, niema komu, bo wszyscy są godni litosci. Tu niema krewnych, którzyby mogli dać ziemniaka, trochę ciepłej strawy, użyć dla przespania strasznej mroźnej nocy, ciepłego kąta. Tu wszyscy żyli z pracy, najemnej w kopalni, hucie, czy fabryce. Starela kopalnia lub huta — stracili robotnicę pracę — zbankrutował sklepikarz, rzemieślnik, zbankrutował, z braku podatków i gmina. Całe miasta i miasteczka, powstałe wślad za rozwojem przemysłu, uległy katastrofie z chwilą upadku przemysłu. Dziś cały Górny Śląsk — to skoncentrowany na małym stosunkowo terenie obóz jednej wielkiej i powszechnej nędzy. Cieniotka warstewka uprzywilejowanych kapitalistów dyrektorów ożeszo pół lub całkowicie beczynnych przedsiębiorstw, wysoko postawionych i dobrze opłacanych biurokratów w przemyśle i na urzędach podkreśla tylko, że prowokacyjnie, wyrazistość dobrobytu tej gartki i nędzy setek tysięcy. Olbrzymie pałace kapitalistów, dyrektorów, dygnitarzy, radośnie i jasno oświetlane drażnią tylko zziębniętych nędzarzy swem przytulnym ciepłem. A tu obok stoją wielkie i mniejsze domy, ponure, ciemne i puste. Ich dawni mieszkańcy, nie mając pieniędzy na opłacenie czynszu, mieszkają w norach wykopanych w ziemi lub obozują na hałdach węgla. Szereg... całe szeregi ziemianek, jak na wojennym froncie zato prymitywnej urzędznych — to mieszkania bezrobotnych na Górnym Śląsku. W lecie było jeszcze pół biedy, ale teraz zjawili się, obok nieodstępny towarzysza — głodu, — groźny i bezlitosny mroź. — „Teraz już nie damy rady, wyginie do imentu” — skarża się z jakąś tepą rezygnacją bezrobotni mieszkańcy ziemianek. — „Nikt się nam nie opiekuje” — dodają chłapiąc kobiety. — A gminy, a urzędy opieki społecznej nie pomagają? — rzucamy machinalnie i bez wiary pytanie. Zły blysk w oczach i szybki skurcz dłoni w pięść... a potem ciężkie opuszczenie ramion i ciężkie, jak takie przeklecie życie, odpowiedzi: „Ech te pieroży!.. co ich tam nasza nędza ochodzi”. A gminy, a urzędy opieki społecznej... a urzędy funduszu pracy?.. ależ owszem „pomogają”. Bezrobotni, którzy nie mieszkają w ziemiance, dostaje zasiłek za leżnie od stanu liczebnego rodziny w wysokości A2 70 DO 11 ZŁOTYCH MIESIĘCZNIE!!! Ostatnio gminy i ten naprawdę głodowy zasiłek obniżyły z braku funduszy o kilka złotych. Zasiłek ten jest jednak uzależniony od odrobienia przez bezrobotnego pewnej ilości dniów w miesiacu na t. zw. robotach publicznych. Roboty te — to specjalnie dokuczliwy wymysł. Mają one uchronić bezrobotnych przed „demoralizacją” jakiejby ulegli, gdyby te parę złotych miesięcznie otrzymali zadarmo!!! Dla tych „robot”, przy których bezrobotny wałesa się z reguły bez celu, bo są — ot tak sobie — dla zasady wymyślone, do tych, przy których praca mogłaby mieć jakiś pożyteczny cel, brak znów potrzebnych materiałów, potworzono całą masę kosztownych biur, poprzyjmowano masę urzędników, inżynierów, dozorców i róż

nych inspektorów. Bezrobotni, widząc to wszystko, klną na czem świat stoi, bo są głęboko przekonani wbrew „szlachetnej” intencji „panów u góry” — że to tylko takie złośliwe dokuczliwości i szykany. W lecie, póki było ciepło, szli bezrobotni na ten przymusowy „szarwark”, ale kiedy się oziębiło, brak obuwa i ciepłego ubrania, uniemożliwił im „odrabianie” tego głodowego zasilku. Nakaz jest nakazem. Bezdušní biurokraci przestali wypłacać nawet tych kilka złotych miesięcznie bezrobotnym, którzy nie ze złej woli, ale z braku ubrania i obuwa, do przymusowej roboty nie mogli się stawić.

BIUROKRACJA „DZIAŁA”.

Bezrobotni nędzarze dostawali dotychczas na każdą zimę trochę ziemniaków i węgla. Ciężka i niemrawa biurokracja różnych wojujących między sobą o kompetencje urzędów, i to skromne dobrodziejstwo po mistrzowsku zamienia w jeszcze jeden środek udreki i gorczy. Węgiel otrzymują bezrobotni po różnych interwencjach normalnie dopiero na końcu zimy, a ziemniaki muszą zawsze zmarznąć. I obecnie tak się stało. Mroź nie czekał aż nasze urzędy zdecydują się na wydanie węgla i ziemniaków. Mroź zjawił się wyjątkowo ostry, ale węgla bezrobotni nie mają, a ziemniaki, które miały być wydane, zamarzyły. Delegacjom bezrobotnych odpowiadają przedstawiciele urzędów: „węgiel wam dostarczymy, później, a na ziemniaki musicie czekać, aż mroź zelże i dostaniemy inne, bo te, cośmy wam mieli wydać zamarzyły” (III). Proszę sobie wyobrazić wściekłość i rozpacz bezrobotnych nieszczęśliwców. Węgiel mają przyznany, ale muszą zmarznąć z zimna, ziemniaki też były, ale zamarzyły i dlatego muszą obok zimna, znośić głód.

A co robi Wojewoda? Czy nie widzi tego marazmu biurokratycznego?.. Owszem, trzeba bezstronnie przyznać, że wojewoda Grażyński — to może w Polsce najzdolniejszy urzędnik, a nawet — co jest charakterystyczne w czasach „sanacyjnych” nie dorabia się osobistej „fortuny”. Niestety, nawet tak zdolny i tak wysoko postawiony urzędnik jest bezradny, gdy musi respektować zasady kapitalistycznej gospodarki. No... i gdy ma tak nieudolne i myślące tylko o sobie otoczenie. Gospodarka kapitalistyczna sama rozkładając się, rozkłada i niszczy z siłą ślepego żywiołu wszystko obok siebie. Olbrzymia falanga biurokratów, ustosunkowanych w „sanacji” polityków — to mur nie do przebiccia i nie do przebycia. Myślarz tylko o tem, jakby się zasłużył, złapać jakąś intratną synekurkę, każda rozsądna myśl obróca ci ludzie w niwecz. Gorzej! Każde zarządzenie, chociażby było najcelowsze, postarają się wykonać nie pod kątem widzenia ogólnego pożytku, ale pod kątem swojskiego pojętego interesu politycznego „sanacji”. A w rezultacie wychodzi z tego nie tylko powszechne głupstwo, powszechna szkoda, ale i powszechne rozgoryczenie ludności.

HITLER TEŻ DZIAŁA.

A tam o miedzę, za granicą, Hitler robi mądrą — przemyślaną z niemiecką pedanterią — propagandę. Choć bezrobotni wewnątrz Rzeszy zostali naogół pozbawieni zasilków, lub też poważnie je obniżono, na niemieckim Górnym Śląsku otrzymują bezrobotni, utrzymujący rodziny, 12 marek t. j. 24 złote zasiłku tygodniowo. Węgiel już otrzymali. Z ziemniakami nie czekano aż zmarzną, lecz je na czas wydano. Obok tego bezrobotni po stronie niemieckiej utrzymują rodziny, otrzymują bo ny na tanią żywność. Samotni mogą się żywić tanio, a nawet bezpłatnie w kantinach dla bezrobotnych. Tam po stronie niemieckiej ani jeden bezrobotny nie mieszka w wykopanej w ziemi norze. Wszyscy mają mieszkania. Wiemy, że Rząd niemiecki nie robi tego wszystkiego z litosci dla doli bezrobotnych, że jest to robota propagandowa, ale Niemcy wiedzą przecież, że robotnicy i bezrobotni ze strony polskiej mają krewnych po tamtej stronie, że jedni i drudzy masowo przechodzą, na podstawie

kart cyrkularnych, granice, odwiedzając się wzajemnie i że porównanie różnicy warunków bytu jest najsukceszniejszą propagandą wśród polskiej ludności Górnego Śląska na rzecz niemieckiego państwa. A że tego rodzaju realna propaganda działa, świadczy masowy wzrost pro-hitlerowskich nastrojów na Górnym Śląsku. Urzędowe optymistyczne raporty o nastrojach górnośląskiego ludu, to tylko szkodliwa zasłona prawdy. Rzeczywistość — to nędza... strasna beznadziejna nędza, a nastroj mas — to rozpacz i głuchy pomruk gniewu przeciw wszystkiemu, co patrzy „spokojnie”, jak 2/3 ludności ginie z głodu i z zimna.

Masom tym, tak okrutnie dotkniętym klęską bezrobocia, głodem i marznącym na straszliwym mrozie, nie można przecież mówić, że muszą mieszkać w norach ziemnych, gdy obok są mieszkania puste, jest budulec, ludzie do pracy i możnaby łatwo w ostatecznym wypadku zbudować, chociażby drewniane baraki. Nie można ich przekonać, że muszą zmarznąć podczas mrozu, gdy tuż obok góry węgla niszczą na zwalach. Nie można im kazać głodować dlatego, że ziemniaki zamarzyły. A w stogach gniją sterty zboża, dlatego tylko, że się obsarnikom młocka — „podobno” — nie opłaca.

Nie! Zestawienie, przeciwstawienie sobie tych tak jaskrawych kontrastów barbarzyństwa „praw” kapitalistycznych z prawami do życia setek tysięcy żywych ludzi, ma swoją straszną wymowę... Te potworne kontrasty działają mocniej od optymistycznej wiary „sanatorów” w zbawczą moc naiwnej, drażniącej głodnych wystawnością propagandy pochodów, obchodów, różnych „narodowych” rocznic. Tu trzeba jasno, odważnie i otwarcie powiedzieć: masy górnośląskiego ludu giną z głodu. Trzeba je ratować przed głodem i zimnem. Dostarczenie tym nieszczęśliwym masom mieszkania, żywności, ubrania przez tych, co rządzą, to nie tylko nakaz ludzkiego obowiązku — to także obowiązek wobec Państwa.

O losach Górnego Śląska nie decyduje misterna polityka dyplomatów, lecz wola i przywiązanie do Państwa mas górnośląskiego ludu. A gdy temu ludowi Polska zapewni pracę, chleb i mieszkanie, ubranie i wolność, może być spokojna o los przez ten lud obronionej z wiekowej niedoli i w chwili zmariwychwstania przywróconej Polsce ziemi górnośląskiej.

JAN STANCZYK.

III Zjazd Związku Zawodowego Transportowców

Pierwszy dzień obrad

Dnia 9 grudnia rozpoczął obrady III-ci Walny Zjazd Związku Zawodowego Transportowców R. P. (w lokalu przy ul. Długiej 21 w Warszawie).

Porządek obrad Zjazdu jest następujący: 1) zagajenie i przywitanie gości; 2) wybory prezydium; 3) przemówienia powitalne; 4) wybory Komisji Zjazdowych; 5) Referat polityczno-gospodarczy przedstawiciela Kom. Centr. Zw. Zaw.; 6) Sprawozdania; 7) Dyskusja; 8) Sprawozdania Komisji Zjazdowych; 9) Wybory Zarządu Głównego i Kom. Rewiz.; 10) Praca Kult. wśród rob. transportowców; 11) Wolne wnioski.

Zjazd zagaił prezes Zarz. Gł. tow. Adamczyk, który powitał obecnych na sali gości: tow. tow. Zdanowskiego (KCZZ.), Altera, Szeberowę (Rada Krajowa), Korala (Zw. Drukarzy) i odczytał list Międzynar. Federacji Transportowców. Po uczczeniu pamięci zmarłego przewodniczącego I. T. F. tow. Crampa, mówca omawia ciężką sytuację, w jakiej prowadził swoją działalność Związek Transportowców. Jednakże wszystkie niemal sekcje pizejawiły ożywioną działalność i wykazały rozwój.

W skład prezydium Zjazdu weszli tow. tow. Augsburg i Zlotkowski. Protokółują tow. tow. Winterok i Szymański.

Imieniem KCZZ. powitał Zjazd tow. Zdanowski, wskazując katastrofę gospodarki kapitalistycznej i stwierdzając że ruch zawodowy osiągnąć musi do nowych metod, które już zakreśliły uchwały ostatniego Kongresu Związków Zawodowych w Polsce.

Referat gosp. - polityczny wygłosił tow. Zdanowski, wskazując kompletne bankructwo gospodarki kapitalistycznej: złudność nadziei, pokładanych w t. zw. „kapitalizm zorganizowany”. Na tem tle reakcja, faszyzm atakują zawzięcie klasę robotniczą. Mówca cha-

rakteryzuje zamachy na ustawodawstwo społeczne, wreszcie przechodzi do omówienia zadań ruchu zawodowego. Wkońcu piętnuje działalność organizacyjną zdrańdieckich, jak ZZZ. i BBS.

Sprawozdanie organizacyjne przedłożył tow. Rongenc, uzupełniając sprawozdanie wydane na piśmie. Związek Zaw. Transportowców w okresie sprawozdawczym rozwinął się na wszystkie tereny transportu i komunikacji. Opanowano żeglugę morską i rob. portowych; przełamano wpływy zdrańdieckich organizacji w żegludze śródlądowej, opanowano w całym kraju robotników tragarzskich, oraz furmanów na szeregu odcinków. Utrzymano w 100% organizację pracowników Międz. Tow. Wagonów Sypialnych. Na terenie automobilowym, gdzie kryzys przybrał rozmiary katastrofalne, utrzymano organizację po większych miastach, a ani jedna organizacja nie przeszła do obozu wroga. Przeprowadzono szereg walk.

Tow. Cymerman złożył sprawozdanie z terenu międzynarodowego, wykazując potęgę Międzynarodowej Federacji Transportowców, jak również celowość współpracy Z. Z. T. na tem polu. Z. Z. T. nie pominął żadnej okazji wzięcia udziału w takiej współpracy.

Tow. Maxamin imieniem Międzynar. Transportowców powitał Zjazd, podkreślając trudną sytuację, w jakiej znalazła się klasa robotnicza w świecie; omówił również zażania, wobec których stanęły organizacje robotnicze.

W dyskusji nad sprawozdaniem przemawiali tow. tow. Waszczuk (Warszawa), Goszczyński (Warszawa), Połaskuk (Gdynia), Mandelbaum (Siedlce), Chodyński (Łódź), Koswiatowicz (Gdynia), Miler (Lwów), Sobolewski (Gdynia), Lipszyc (Warszawa), Kac (Mława), Wenger (Warszawa), Szeberowa (Rada Kraj.), Rozner (Biełsko).

BEZPŁATNIE PRASUJE SPODNIE

OPFERA

KAŻDEMU KTO ODDAJE 4 KOŁNIERZE DO PRANIA PO 18 GROSZY

BIELAŃSKA 4—TWARDA 2—NOWOLIPKI 19—S-TO-JERSKA 34—ZAMENHOFA 11 — FRANCISZKAŃSKA 6-A — ZAMENHOFA 29.

VI Zjazd Stowarzyszenia b. więźniów politycznych

Dnia 8-go grudnia rozpoczęły się obrady VI-go Zjazdu Stowarzyszenia b. Więźniów Politycznych. Zjazd poprzedziła uroczystość odsłonięcia gabloty, zawierającej szczątki szubienicy, na której zginęli z wyroków zaborców męczennicy za sprawę Niepodległości i Socjalizmu. Gablotę zbudowano staraniem i kosztem Stowarzyszenia. Aktu odsłonięcia tablicy dokonał imieniem Stowarzyszenia tow. Pużak, oddając w swem przemówieniu hołd bohaterom rewolucji i podkreślając rolę dziejową i zasługę klasy robotniczej w walce rewolucyjnej pod sztandarem Socjalizmu i PPS. Okres rewolucyjnych zmagani proletariatu polskiego jest punktem wyjścia dla walk obecnych o całkowite wyzwolenie ludu pracującego.

Obrady Zjazdu rozpoczęły się o godz. 3-jej po poł. w sali Stowarzyszenia przy ul. Bielańskiej 9. Zjazd otworzył przywódczący Zarządu Głównego Stowarzyszenia tow. Pużak, poczem dokonał wyboru Prezydium VI Zjazdu.

Na honorowych przewodniczących Zjazdu powołano przez aklamację tow. rzeszy: Bolesława Limanowskiego, Aleksandra Dębskiego, Dominika Rynkiewicza.

Do Prezydium wybrano tow. tow.: Jana Kwapińskiego, Kazimierza Pietkiewicza, Jana Rutkiewicza, Zosię Owczarkową - Jagodzińską i Władysława Kunickiego. Na sekretarzy Zjazdu powołano tow. Piotra Jagodzińskiego i Dobiesława Meduskiego.

Zjazd witał tow. Tomasz Arciszewski imieniem CKW. PPS. i Z. PPS. oraz tow. dr. Adam Próchnik imieniem TUR. Pozdrowienia i życzenia dla Zjazdu nadesłał tow. AL Dębski, mec. Leon Berenson, tow. J. Cynarski.

Depesze powitalne od Zjazdu wysłał na ręce tow. B. Limanowskiego i Ig. Daszyńskiego.

Nadto Zjazd pozdrowił więźniów brzeskich i wszystkich w ogóle więźniów cierpiących za ideały wolności człowieka.

obywatela i ideały wyzwolenia społecznego w Polsce Niepodległej. Zjazd zażądał amnestii dla wszystkich więźniów politycznych.

Sprawozdanie z działalności Zarządu Głównego Stowarzyszenia zdał tow. tow. K. Pużak, Ludwik Śledziński, Piotr Jagodziński; imieniem zaś Komisji rewizyjnej protokół udzielający Zarządowi absolutorium odczytał tow. D. Jabłoński.

Ze sprawozdania wynika, że Stowarzyszenie liczy 3.224 członków w 21 kołach. W szeregu organizacyjnych Stowarzyszenia jest: 419 katorżan (w tem 84 skazanych na śmierć), 118 osiedleńców, 79 skazanych na twierdzę, 455 na więzieniu i 2153 więzionych i zesłanych administracyjnie.

Sprawozdanie z kół zdał tow. Janota (Częstochowa), Rutkiewicz i Wiślicki (Kielce), Koch, Dębski (Sosnowiec), Dymowski (Lublin), Martynowski (Łódź), Śledziński (Warszawa), Szymański (Ostrowiec), Krawczyński (Radom), Lenartowicz (Zyrardów), Łaski (Pabjanice), Lenczkiewicz (Wilno), Pacel (Zduńska Wola), Stradomski (Kalisz), Szmidt (Kraków), Matuszkiewicz (Pomorze).

Nad sprawozdaniami wywiązała się obszerna dyskusja, w której obok różnych spraw wewnętrznych, jak prace archiwalno-wydawnicze okresu rewolucyjnego, podnoszono sprawę sądów doraźnych, kary śmierci, prowokatorów pracujących na posadach rządowych itd. Nadto zwracano uwagę na powszechną rzędę panującą wśród b. więźniów niekorzystających z ustawy zaopatrzeniowej. Specjalnie zaś podkreślono potrzebę poprawienia niektórych przepisów obecnej ustawy zaopatrzeniowej, krzywdzącej niektóre kategorie więźniów politycznych i ograniczającej niektóre świadczenia np. chorobowe, szkolne i t. d. Wobec zaś ujawnionych tendencji pomniejszania już i tak skromnych zasiłków ustawowych delegacji dali wy-

raz swojemu rozgoryczeniu i oburzeniu. W tym względzie przyjęto szereg rezolucji. W dyskusji zabierali głos tow. J. Dębski, Czachorowski, Janota, Woźniak, Mierzwiński, Turek, Koch, Uiel, Lenartowicz, Trzcziński, Michałowski, Dymowski, Stradomski, Woźniak, Adamowicz, Próchnik, Wrzos, Kwiatkowski i Lenczkiewicz.

Po dyskusji odbyło się głosowanie nad wnioskami, które przyjęto w brzmieniu komisji wnioskowej.

Następnie tow. pos. Ludwik Śledziński przedłożył Zjazdowi do zatwierdzenia preliminarz budżetowy Stowarzyszenia.

Do Zarządu Głównego Stowarzyszenia wybrani zostali tow. tow.:

Pużak, Śledziński, Jagodziński, Martynowicz, Wosko, Wl. Rutkiewicz, jako zastępcy tow. Woźniak, Dębski, Lasocki, Jan Rutkiewicz.

Do komisji rewizyjnej powołani zostali tow.: D. Jabłoński, Trzcziński, Mierzwiński; jako zastępcy: Jagodzińska, Wl. Wachowski. Do Sądu koleżeńkiego weszli tow. tow.: J. Rutkiewicz, Kaz. Pietkiewicz, AL Dębski, Wl. Kunicki, J. Adamowicz; zastępcy: Chodźkowa, Lubijewski.

Po przyjęciu zmian statutowych, przewodniczący tow. Kwapiński zamknął obrady Zjazdu.

Przy dolegliwościach żołądkowo-kiszkowych, braku apetytu, atonii kiszki, wzdęciach, zgadze, odbijaniach, ogólnym podrażnieniu, bólach głowy migrenowych, zastosowanie 1—2 szklanek naturalnej wody gorzkiej „Franciszka-Józefa” wywołuje doskonałe opróznienie przewodu pokarmowego.

„Przynusowy likwidator”

(PID). Komisariat Rządu m. st. Warszawy wobec rozwiązania stowarzyszenia „Rozwój” mianował dla likwidatora przynusowego. Likwidatorem „Rozwoju” został Jan Kuśta, por. rezerwy.

KORZYSTAJCIE z NIEBYWAŁEJ OKAZJI!

LIKWIDACYJNĄ WYPRZEDAŻ

Porcelany

Krysztalów, Szkła i Żyrandoli

rozpoczął z dniem 4 grudnia

HURTOWY SKŁAD

„BERKOWICZ i PERLIN”

Bielańska 5

i piętro vis-à-vis Banku Polskiego

Walka wyborcza w Małopolsce

Dzisiaj w szeregu miast Małopolski Zachodniej i Środkowej odbywają się wybory do rad miejskich na podstawie nowej „sanacyjnej” ustawy samorządowej. Wyników głosowania nie przesądzamy; doświadczenie z „cudami nad urną” jest już w Polsce o tyle duże, o tyle znane powszechnie, że sama kwestja podziału mandatów odgrywa rolę najzupełniej drugorzędą. Chodzi nam nie o liczbę mandatów, które dziś uzyskamy, ale o to, byśmy zdali sobie sprawę ze stopnia ożywienia ruchu masowego, ze zdolności do ofiar, z napięcia odwagi cywilnej ludzi zależnych, ryzykujących swoim własnym istnieniem materialnym.

Nasza „stara gwardja” Krakowa, Tarnowa, Nowego Sącza i t. d. nie zawiodła oczekiwania Partji. Mam oto przed sobą opisy faktów, wrażenia ludzi przyjezdnych, a więc patrzących bądź co bądź z boku na dane środowisko, — opisy i wrażenia, budzące wiarę i zaufanie, świadczące, że nie potrafiono ani zasypać, ani zatamować głębokich źródeł entuzjazmu w klasie robotniczej.

W takim Tarnowie, na przykład, setki — dosłownie! — robotników uczestniczą w organizowaniu kampanji wyborczej; ludzie prawie bosi, bez ciepłego przyodziewku, chodzą od domu do domu, prowadzą propagandę, i nikt nie żąda ani grosza pieniędzy, żaden bezrobotny nie doma-

ga się wynagrodzenia za swój wysiłek dla Partji, nikomu nie przychodzi do głowy, że możnaby traktować własną pracę, jako przedsięwzięcie dochodowe dla siebie, jako „zarobek z okazji wyborów”.

Gdzieindziej znowu kolejarze wytrzymali wspaniale najrozmaitsze formy nacisku. Twarde charaktery robotnicze uwypukliły się tem jaskrawiej na tle rozłazającej się psychologii pewnych kół inteligentno-literackich.

Dla nas te właśnie wartości, ujawnione w ciągu ostatnich dni w naszym ruchu na terenie Małopolski, stanowią rzecz pod każdym względem najważniejszą. Obóz „sanacyjny” nie zrozumie ich nigdy, bo nie umie on wogóle stykać się z masami inaczej, niż za pośrednictwem aparatu biurokratycznego. Taka odezwa tarnowska za listą B. B. W. R., podpisana przez starostę, inspektora pracy, inspektora szkolnego i t. p., jest przykładem typowym „sanacyjnego” podejścia do sprawy „sanacyjnego” zasięgu w społeczeństwie.

„Cuda nad urną”? Prawdopodobnie jakieś tam będą. I p. M. Jarozyński napisze raz jeszcze jeden w „Gazecie Polskiej”, że B.B.W.R. pragnął uchronić wybory samorządowe od „polityki”, ale „opozycja” uniemożliwiła ten złośliwy trud p.p. starostów, inspektorów szkolnych, naczeln-

ików urzędów skarbowych, księży prałatów, rabinów i t. d., i t. p.

Owszem, owszem, i w Małopolsce B.B.W.R. nie zdołał przetworzyć wyborów samorządowych w „fachowy” podział mandatów na wspólnej liście

z ramienia p. starosty. Bo nie wystarczy w Polsce jest, jak masło. Nie wystarczy składa się, jak szczyrzyk. Dlatego właśnie my wierzymy w Polskę.

MIECZYSLAW NIEDZIAŁKOWSKI.

Cały Tarnów robotniczy za P.P.S.

(Telefonem od wł. koresp.).

Tarnów, 9 grudnia.

Kampanja wyborcza do Rady Miejskiej dobiega końca.

W piątek odbył się tu trzy masowe zgromadzenia przedwyborcze, urządzone przez Socjalistyczny Blok Robotniczy.

W Domu Robotniczym wiec trwał od 11 rano do 2 godz. popoł. Duża sala korytarze, mniejsze sale nie mogły pomieścić ogromnych tłumów. Zagaiła i przewodniczyła obradom tow. L. Ciołkoszowa, przemawiali: tow. tow. poseł Zygmunt Piotrowski z Warszawy, dr. Feliks Gross z Krakowa i prof. Kasper Ciołkosz. Rezolucja za listą socjalistyczną przeszła jednomyślnie wśród niebywałego entuzjazmu.

Drugi wiec odbył się od 3 do 5 popoł. dla ludności w barakach miejskich na hucie.

Trzecie masowe zgromadzenie odbyło się na kolonji kolejowej w Domu Robotniczym od 5 do 8-mej wieczorem. Wielka sala i sale boczne przepełnione kolejarzami i ich rodzinami.

Na wszystkich tych wiecach nastroj zdecydowany przeciw „sanacji”. Wywody naszych mówców przyjmowano entuzjastycznie. Na każde wspomnienie o uwiezionym tow. Adamie Ciołkoszu, wybuchały spontaniczne owacje dla więźnia, wodza proletariatu tarnowskiego.

Sytuacja wyborcza w Tarnowie (ludności 46 tys. uprawnionych 22 tys. wyborców, i 10 okręgów wyb.) jest jasna: stanęły do walki faktycznie dwa bloki: robotniczo - socjalistyczny (PPS i Bund) oraz blok burżuazyjny — „sanacja” razem z klerem katolickim i żydowskim. Walka toczy się między listą Nr. 1 a listą Nr. 2.

Odezwe „sanacyjnej” Jedyński wspólnie podpisali. reprezentanci kapituły biskupiej, kahału żydowskiego, wszystkie urzędy t. j. starosta, inspektor pracy, dyrektorzy gimnazjów i t. d. imieniem z tytułami swych urzędów. Na liście Jedyński figurują księża, ortodoksi żydowscy, renegeci ludowców (prof. D. Dubiel) i odpadki robotniczego ruchu t. j. ZZZ.

Co się dzieje na Uniwersytecie Warszawskim?

Jak się dowiaduje agencja PID. mimo zakończenia formalności wpisowych na Uniwersytecie Warszawskim, dla utrzymania porządku i zachowania spokoju w obrębie gmachów uniwersyteckich utrzymanie zostanie budki kontrolne przy bramie wejściowej. Jednocześnie wobec wznowienia wykładów na pierwszym roku prawa, które odbywają się częściowo w sali Muzeum Przemysłu i Handlu, ustawiony został przed wejściem do Muzeum funkcjonariusz uniwersytecki dla sprawdzania dowodów studenckich.

Senaty uniwersyteckie rozpatrują obecnie nowozgłoszone projekty statutów stowarzyszeń akademickich. Na Uniwersytecie Warszawskim o rejestrację zabiega około 90 stowarzyszeń studenckich, na Politechnice zaś 34. W nadchodzącą środę dnia 13 b. m. odbędzie

się posiedzenie Senatu Politechniki Warszawskiej, na którym zapadną ostateczne decyzje w sprawie przyjęcia nowych statutów.

Ministerjum Wyznań Rel. i Ośw. Publ. opracowuje przepisy wykonawcze do ustawy akademickiej z roku 1933 w dziedzinach, które dotąd nie zostały jeszcze szczegółowo uregulowane. W najbliższym czasie ukaże się rozporządzenie ministra w sprawie osób ubiegających się o stopnie naukowe wyższe tak zw. doktorantów. Przewidziane są ulgi przy uzyskiwaniu doktoratów, polegające na tem, że wyższy stopień naukowy uzyskać można jeszcze przed upływem 2 lat po uzyskaniu absolutorium i stopnia magisterskiego. Dotąd doktoranci musieli przejść conajmniej dwuletnią praktykę.

(Dok. nast.).
KAROL IRZYKOWSKI.

Mały feljeton

Wielki człowiek w Egipcie

Pewien Egipcjanin, liczący 22 rok życia, wciąż jeszcze rośnie. Obecnie wzrost jego wynosi 2 metry 40 cm. W ciągu ostatnich 13 miesięcy olbrzym urosł o 50 cm.

Trzej lekarze kontrolują młodzieńca i nie mogą znaleźć sposobu na zatrzymanie nienormalnego wzrostu (Z gazety).

Miasto było dumne ze swego wielkiego obywatela, tylko władze krzywym okiem patrzyły na dziw - longa. Bo gdy cudzoziemiec pytał: A kto tu u was w Egipcie największy człowiek? — nikt nie wymieniał sultana, jak by tego należało się spodziewać, lecz olbrzyma. Bardzo radzi byli mu szewc, krawiec i meblarz. Ponosił wielki kłód ubrania 3 miesiące i już trzeba było mu nowe sprawić, gdyż spodnie sięgały do kolan, a rękawy — do łokci. Buty były ciasne, a w łóżku nie mógł się wyprostować.

W 25 roku życia musiał na czworakach przechodzić przez drzwi, a gdy sławy lekarze z całego świata zjechali się dla zbadania fenomenalnego człowieka, to, badając serce olbrzyma, przystawiali do pacjenta drabinkę.

W 26 roku życia olbrzym zajął nowe mieszkanie, w którym przebito sufity oraz z trzech pokoiów przez wybite ściany uczyniono jeden.

W 27 roku życia, przechadzając się ulicami miasta, zaglądał do mieszkań na drugim piętrze, a ponad parterowymi ławkami przechodził z taką łatwością, jak normalny człowiek przechodził ponad położoną w poprzek ulicy belką.

W 28 roku życia omal nie uległ wypadkowi porażenia prądem elektrycznym, gdy podczas gdy zaważył o przewody elektryczne.

W 30-tym roku życia otrzymał ofertę na objęcie stanowiska czatowni w straży pożarnej. Zaproponowano mu także stanowisko minaretu przy meczecie. Jedną i drugą propozycję odrzucił, przyjął natomiast stanowisko latarni morskiej; odgdy wskazywał drogę zabłąkanym żeglarzom. Do gaszenia pożarów i do posług duchownych nie nadawał się.

Znowu zjechali się najwybitniejsi lekarze z całego świata. Radzili, radzili, dawali olbrzymowi środki na wstrzymanie wzrostu, ale nie one nie pomogły, gdyż olbrzym rósł i rósł.

Turyści przyjeżdżający do Egiptu nie wiali, gdy im pokazywano piramidy, nudziła się na widok sfinksa, obelisków i świątyń w Karnaku. Ale na widok żywego obelisku, z podziwu rozdzierali szeroko usta.

W 32 roku życia podczas wylewu Nila człowiek - minaret przemoczył nogi, ale dopiero po dwóch latach dostał kaftan. — Gdy kichał, drżały szczyby w meczetach i w pałacu sultanskim.

Rząd zaniepokoił się wzrostem olbrzyma i wydał zarządzenie, na mocy którego nie wolno było żadnemu Egipcjaninowi rosnąć powyżej 1 metra 80 cm. Zarządzenie to nazywało się „prawem o standaryzacji człowieka”.

Olbrzym nadal rósł i w 40-tym roku życia, popadł w kolizję z prawem. Wytożono mu proces, który we wszystkich instancjach przegrał.

Skazano go na 3 lata więzienia, ale wyroku nie można było wykonać, ponieważ w całym Egipcie nie było więzienia, w którym możnaby było olbrzyma zmieścić.

Znowu zebrali się ministrowie na naradę i postanowili głodować olbrzyma. „Zagłodzimy dryblas — mówili — to przestanie rosnąć”.

Nie pomogło. „Dryblas” głodował, a pomimo to rósł.

Wówczas rząd egipski wpadł na szatański pomysł. Ustanowił podatek od wzrostu. Każdy obywatel płaci po tyle, ile od każdego centymetra wysokości.

— Jak będzie musiał bułt od każdego centymetra, to wielkość nie tylko przestanie rosnąć, ale skurczy się.

Wielkość istotnie przestała rosnąć, gdy go zduszono podatkiem od wzrostu. Ale nie skurczył się, jak to przewidywali wszystkie przewidujące ministrowie. Został już dostatecznie duży, ogarniał szerokie widnokręgi i widział tak daleko, jak nikt inny w Egipcie, kraju słynnym z ciemności.

ULTIMUS.

Dr. H. AŁAPIN

Królewska 27

Choroby oczu. Dobór szkół. 9 r. — 2 pp. 5 — 8½ wiecz. 726

Dr. Jan AŁAPIN

Królewska 31

b. Ordynator Klin. w Szpitalu Ś-go Łazarza

Weneryczne, skórne, niemoc płciowa, ana izy

Od 9—2 pp. i 4—8 wiecz. Niedz. do 2 pp

Kraków robotniczy w przededniu wyborów

(telefonem).

W Krakowie toczy się ożywiona akcja przedwyborcza.

Dzień po dniu odbywają się tłumne, masowe zgromadzenia. Wśród robotników panuje bardzo mocny nastrój.

Na zgromadzeniach przedwyborczych w Krakowie w ciągu ostatnich dni przemawiali tow. tow.: Z. Żuławski, J. Ślania, dr. J. Rosenzweig, dr. R. Szumski, Z. Bocian, dr. B. Drobner, dr. H. Schreiber, K. Przybyś, W. Matula, M. Łachewski, Bator, Pellar, Fischgrund, Bulsiewicz Bogatko, Żyła i wielu innych.

Zgromadzeni robotnicy z wielkim zapalem dają wyraz swojej wierności dla Czerwonego Sztandaru.

W dniu 10 grudnia cały Kraków ro-

botniczy głosować będzie na listę nr. 4, na wspólną Socjalistyczną Listę Robotniczą.

B. B. posuwa się do tego, że kariki, wzywające do głosowania na swoją listę, rozsyła przez woźnych Magistratu i przez pocztę, jako listy nieoficjalne. W piątek (dzień świąteczny) listonosze roznosili do domów tego rodzaju „korespondencje”.

Pozatem B. B. rozlepił na mieście afisze, wzywające do jawnego głosowania, czyli — do wyraźnego łamania prawa.

Oczywiście, metody te spotykają się z odpowiednią oceną.

W Nowym Sączu unieważniono dwie listy socjalistyczne

I skreślono czołowych kandydatów z dwóch pozostałych

(Telefonem).

W Nowym Sączu akcja przedwyborcza jest również bardzo ożywiona i rośnie jak najlepsze nadzieje. Cóż, kiedy „sanacja” chcąc utracić jaknajbardziej szanse naszych kandydatów, unieważniła listy socjalistyczne w dwóch okrę-

gach miasta, a w dwóch pozostałych — skreśliła z naszych list czołowych kandydatów.

W ten sposób liczba radnych socjalistycznych, została już z góry ograniczona.

BONŻURKA, PIŻAMA i SZLAFROK
JEST NAJPOTRZEBNIEJSZYM
I NAJPRĄKTYCZNIJSZYM PODARUNKIEM
WIELKI WYBÓR NARCIARSKICH MĘSKICH i DAMSKICH oraz FUTER
UBRAŃ
po bardzo niskich cenach nabyć można detalicznie
PO CENACH HURTOWYCH
W WYTWÓRNI
UBIORÓW MĘSKICH BIELAŃSKA 21 „WUPEKA” 772

Sprawozdanie teatralne

TEATR ATENEUM: „Pan z lepszego towarzystwa”, komedia Waltera Hasenclevera. Przekład L. Krzywickiej, dekoracje T. Roszkowskiej, reżyserja Leona Schillera.

I.

Hasenclever, poeta niemiecki, należał do grupy, która po wojnie światowej wystąpiła z hasłami republiki narodów, pacyfizmu, rewolucji społecznej. Nazywali się aktywistami ze względu na swoje oblicze społeczne, jako literaci zaś byli ekspressionistami. Była to epoka wzmożonego porywu poezji niemieckiej; po klasie wojskowej odgrywali się właśnie niewojakowi. Publicyści Rubiner i Hiller formułowali swoje postulaty logokratyczne (panowania rozumu), grano Kaisera „Obywateli Calais”, apoteozę odwagi cywilnej mierzącej się z soldatką, działali poetycko Frank, Werfel, Unruh, Schickele, Kafka, Edschmid, Goll, Brod, Benn, Däuber, Leonhard,

Sternheim i inni. Hasenclever debiutował dramatem „Syn”, w którym jaskrawo przeciwstawił nowe najmłodsze pokolenie pokoleniu starym, a czasów przedwojennych. Potem przyszła pacyfistyczna tragedia „Antygona” z ludem, jako głównym bohaterem, fantastyczny dramat „W zaświacie” i komedia „Pan z lepszego towarzystwa”. Gdzie dziś znajduje się Hasenclever, w Niemczech hitlerowskich, czy na emigracji, — nie wiem.

Ten „Pan” wystawiony przez Ateneum, podobał się wszystkim. Komedia i dowcipna i komiczna, i nowoczesna taka, jakiej się teraz żąda, a jednak tendencja nie wylaziła, jak sztydło z worka. Niektóre jej motywy widywaliśmy już na naszych scenach w innych kompleksach, jednak całość jest zupełnie świeża. Napisana jest jako groteska, coś tak, jak „Kapitan z Koepenick”, charakterystyczny nemi scenkami, wyborne wyreżyserowane nemi przez Schillera, który w tego ro-

dzaju sztukach jest wprost kongenjalny z autorem.

Przedewszystkiem na sposób sternheimowskiej wykpienie jest życie milionera Kompasa, władcy interesów przemysłowych i giełdowych. Pan Kompas osiągnął ideał racjonalizacji — sam zamienił się niejako w maszynę, wszystko jest u niego odmierzone i wyrachowane, życie osobiste nawet poddane jest zasadzie jaknajwiększej oszczędności sił.

Zabawna jest scenka, kiedy przyszedłszy na kwadrans „na łono rodziny”, przy herbatce równocześnie załatwia telefonem interesy i z rodziną obraduje nad zamążpójściem swej córki. Ta narada rodzinna wygląda zupełnie tak, jak posiedzenie jakiejś rady nadzorczej. Dzieci trochę się buntują przeciwko ojcu i przeciwko matce, która jest przedwojennym, nieunowocześniejszym jeszcze typem, — ale autor pokazuje później, że jabłko niedaleko pada od jabłoni.

Drugim ośrodkiem naszego zainteresowania jest hochsztapler Moebius, który założył sobie biuro donzuanerii listowej, prowadzone skrupulatnie i z zy-

skiem. Wyzyskuje on niezaspokojone tęsknoty kobiet z warstwy drobniomieszczańskiej i ubogiej, pisuje do nich listy, chodzi na randki, za to każe sobie płacić. Akt III rozgrywa się właśnie w tem burze; jest ono skromne, ale utrzymuje i pomysłowego drania Moebiusa i jego sekretarza; piętrzy się już w niem duże archiwum, które w razie bankructwa posłuży Moebiusowi za — łódź ocalenia; dostarczą mu materiału do pamiętników à la Urke Nachalnik. I tutaj mamy więc pewien sposób zrationalizowania życia; Moebius eksplloatuje potrzebę miłości tak, jak kabalarki eksplloatują potrzebę miłości, media spirytystyczne — potrzebę wiary w duchy, — jest niejako męską prostytutką, tylko, że oddającą się przeważnie sposobem pocztowym. Ale tu zachodzą pewne komplikacje i nieporozumienia między autorem a jego tematem, które później uwzględnimy.

(Dok. nast.).
KAROL IRZYKOWSKI.

ELEGANCKIE

SUKNIE I BLUZKI

WIECZOROWE I WIZYTOWE
Z NAJNOWSZYCH MATERIAŁÓW
PG. FASONÓW ZAGRANICZNYCH || POLECA

HURTOWNIA FUKS I OKNOWSKI

NALEWKI 2, m. 7, TEL. 12-10-50

735

CENY ŚCIŚLE HURTOWE!

800 robotników Zagłębia Dąbrowskiego Otrzymało wypowiedzenie

Robotnicy Zagłębia Dąbrowskiego otrzymali gwiazdkę w postaci MASOWYCH WYPOWIEDZENI I ZWOLNIENI. We czwartek fabryka HULCZYŃSKIEGO wypowiedziała pracę 150 robotnikom, równocześnie 158 robotników fabryki DEICHSLA otrzymało wypowiedzenie pracy. Cegielnia ZIELŃSKIEGO w Zagórze zwolniła z pracy 40 ludzi, pozatem firma WEINZICHER W Będzinie, która za pożyczkę z Funduszu Pracy prowadziła budowę kanalizacji, zredukowała

100 ludzi, a MAGISTRAT M. SOSNOWCA zwolnił 375 robotników.

Z Olkusza komunikują, że z dniem 15 grudnia fabryka „OLKUSZ” unieruchamia zakłady na przeciąg jednego miesiąca. Czy po ponownym uruchomieniu wszyscy robotnicy zostaną zatrudnieni z powrotem i na jakich warunkach, nie wiadomo.

Wśród robotników masowe wypowiedzenia i zwalniania wywołały czarną rozpacz.

Wstrząsająca tragedia

Samobójstwo w przeddzień ślubu z powodu redukcji

22-letni Jan Maderski, urzędnik Kasy Chorych w Sosnowcu w krótkim czasie miał zawrzeć związek małżeński z Marią Machnicką z Kazimierza.

Maderski przed kilku dniami dowiedział się niespodziewanie, że ma być zredukowany. Wiadomość ta uderzyła w niego jak grom.

Epidemia grypy i anginy.

W związku z raptownymi zmianami pogody naszego klimatu, wszyscy jesteśmy skłonni do przeziębienia, na skutek czego stale zapadamy na różne choroby, powstające na tle tak zwanego „przeziębienia”, szczególnie na: grype, anginę, malarię, influencję, kszusiec u dzieci, uporczywe bóle głowy i wiele innych tym podobnych niedomagań. Należy przeto wszystkim wiedzieć, że skutecznie zapobiega i ratuje w powyższych chorobach siarzan chininy, w specjalnych pigułkach „Original”.

W celu zabezpieczenia zdrowia u dorosłych i dzieci pożądanym jest mieć i stosować pigułki „Original”, które można nabyć w każdej aptece w cenie zł. 2 gr. 50 za oryginalną rurkę, zawierającą 50 szt. pigułek „Original” z Nr. Reg. 1492 i przepisem sposobu ich stosowania.

Smutną wiadomością o redukcji, podzielił się z rodzicami, którzy stanowczo odradzili mu małżeństwo.

W piątek rano po rozmowie na ten temat nieszczęśliwy człowiek strzelił do siebie i poniósł śmierć na miejscu.

Przypominamy, że
17 grudnia o godz. 12 w sali
Konserwatorium odbędzie się
PLEBISCYT POETYCKI.

Termin zgłoszeń do udziału w konkursie mija dn. 12.XII.

Bilety wstępu do nabycia w administracji „Robotnika”, Warecka 7.

Z Wolnej Wszechnicy Polskiej

Dnia 10 grudnia r. b. o godz. 12 m. 15 odbędzie się odczyt doc. S. Zahorskiej p. t.: „Jan Matejko w oczach współczesności” — z cyklu bezpłatnych wykładów Collegium Publicum, ul Wolnej Wszechnicy róg Opaczewskiej, I piętro, aud. 4.

To ma być Gary Cooper

W jednym z nowych filmów Gary Cooper występuje w powyższym stroju.

Poranek literacki w Ateneum

Cykl. poranków poświęconych najnowszej literaturze polskiej i zagranicznej rozpocznie dzisiaj t. j. 10 grudnia o godz. 12-iej w pol. Wacław Rogowicz odczytem p. t.: „Księga ludzkiej dżungli” (o sensacyjnej powieści L. F. Celine’a p. t.: „Podróż do kresu nocy”). Odczyt ilustrować będą recytacje artystów Teatru Ateneum.

Ceny miejsc od gr. 30 do 2 zł.

Reformackie pigułek Zakonnik

znane od 1602 r.

Regulują żołądek, chronią od reumatyzmu, cierpienia wątroby, nadmierne, otyłości, artretyzmu, uderzeń krwi do głowy, usmierzają hemoroidy, czyszczą krew i przy skłonnościach do obstrukcji są łagodnym środkiem przeczyszczającym.

Użycie 1 do 2 pigułek na noc.

Żądać z Zakonnikiem.

Cyklistka z ubiegłego wieku

Na święcie kolarzy londyńskich wystąpiła jedna z pań z bikiem i w stroju z czasów królowej Wiktorji.

ROBOTNICZE TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ DZIECI

KOLEKTURA POLSKIEJ
PANSTWOWEJ LOTERJI KLASOWEJ

KUPUJCIE LOSY LOTERJI
W KOLEKTURZE
ROBOTNICZEGO TOWARZYSTWA
PRZYJACIÓŁ DZIECI

NABYWAJĄCY losy w Kolekturze Towarzystwa nie tylko uzyskuje szanse wygrania większej sumy, lecz — świeżo — przyczynia się do powiększenia dochodów na cele Rob. Tow. Przyj. Dzieci.

Miejsca sprzedaży losów:
Rob. Tow. Przyjaciół Dzieci: Zarząd Główny Aleja 3 Maja 2 m 68 codziennie 10—3 wtorki płatki 5—7 tel 332 88 Oddziały na Żoliborzu: Krasieńskiego 10, codziennie 8—11 i 4—6, tel. 11-81-37; na Pradze: Targowa 44 m. 44 godz. 5—7; Księgarnia Robotnicza: Czerwonego Krzyża 20, tel. 229-70.

Centrala Pienięzna Polskiej Spółdzielczości Spożywców

Bank „SPOŁEM!”

WARSZAWA, Krak. Przedmieście 16-18, tel. 299-54

Oddział miejski ŻOLIBÓRZ, pl. Wilsona, tel. 11-15-11

jest najbardziej wskazaną dla mas pracowniczych

KASA OSZCZĘDNOŚCI

Kasy czynne w godzinach dziennych i wieczorowych

Zamach bombowy w Barcelonie

W Barcelonie anarchiści dokonali zamachu bombowego na miejscowy dworzec.

Znamienny incydent na sali sądowej w Stanisławowie

Ze Stanisławowa donoszą:
Ciekawy incydent zaszedł w czasie otwarcia roków Sądu Przysięgłych w

Katastrofa samochodowa pod Tomaszowem

Na szosie Tomaszów — Warszawa wydarzyła się pod Nadarzynem katastrofa samochodowa.

O godz. 4-iej po poł. wyruszył tą drogą z Warszawy duży autobus p. Złotnickiego, udając się w kierunku Tomaszowa. W tym czasie nadjechało ze strony przeciwnej auto ciężarowe, które wskutek przeciążenia i pęknięcia resoru przechyliło się poważnie na prawą stronę.

W chwili, gdy samochody miały się na szosie w dość szybkim biegu, ciężarówka ładunkiem swoim wskutek przechylenia zawadziła o karoserję autobusu tomaszowskiego, powodując katastrofę.

Dach autobusu został częściowo zerwany, karoserja bardzo poważnie uszkodzona oraz wszystkie szyby uległy wybiciu.

Odlamki szkła poraniły kilku pasażerów. Poza tem naskutek wstrząsu, spowodowanego zderzeniem, kilka osób doznało ogólnych potłuceń.

Ofiarą katastrofy padł również komisarz rządowy przy magistracie tomaszowskim, Eustachiusz Rychlicki, który doznał lekkich pokaleczeń twarzy.

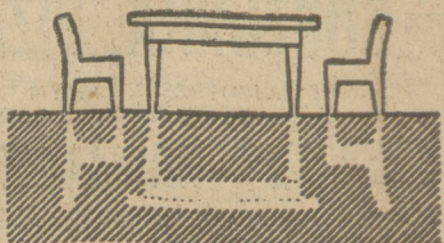
Każdy może stwierdzić, że najlepsze i najtańsze są ostrza do golenia TRIUMF Narodowe i Rekord.

Stanisławowie między przewodniczącym wiceprezesem Sądu Okręgowego dr. Cysarzem, a wice-prokuratorem Trembołowiczem. Mianowicie przewodniczący po zaprzysiężeniu przysięgłych powitał ich przyjaznym zwyczajem, informując o zakresie czynności, związanych z pełnieniem funkcji przysięgłego. Zaznaczył przytem, iż we wszystkich sprawach, zarówno kryminalnych jak i politycznych mają się kierować jedynie sumieniem.

Następnie zabrał głos wice-prokurator Trembołowicz, który nawiązując do słów przewodniczącego zwrócił się do sędziów przysięgłych z apelem, ażeby w sprawach politycznych kierowali się przede wszystkim interesami państwa (!). W tym momencie dr. Cysarz zwrócił uwagę prokuratorowi, a gdy ten kontynuował dalej swe przemówienie, omawiając poszczególne sprawy polityczne, jakie znajdują się na wokandzie Sądu Przysięgłych, przewodniczący odebrał mu głos.

Wypadek ten jest żywo komentowany w kołach sądowych Stanisławowa.

Najuboższe meble

wydają się eleganckie na lśniącej podłodze. Zaprawa „Jasnej Słońca” farbuje momentalnie białe podłogi na mahoń lub orzech.

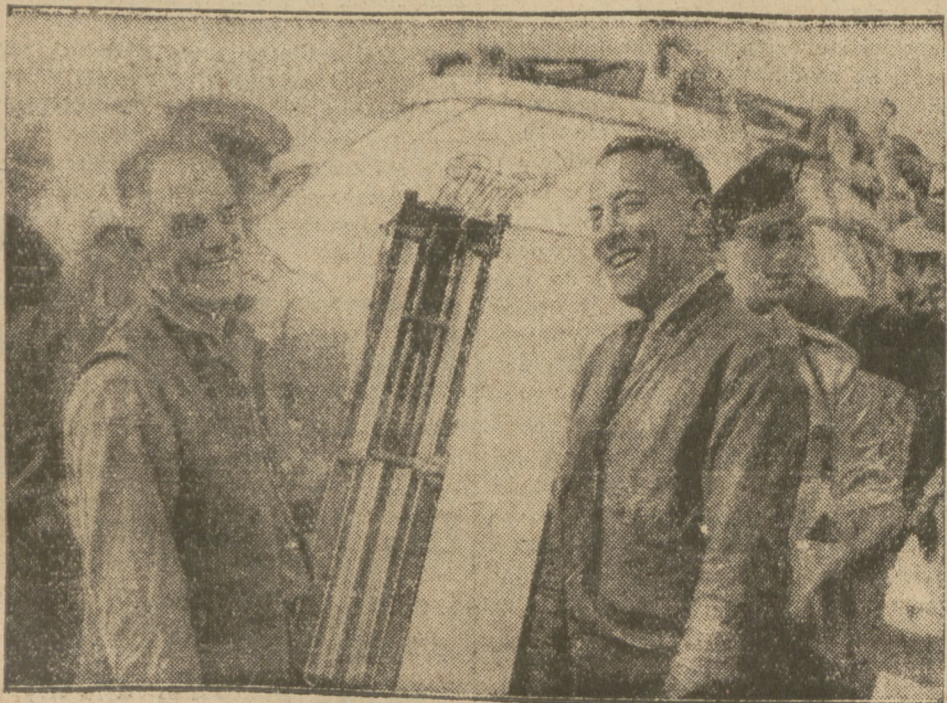
Demonstracja przeciwko traktatowi wersalskiemu w Bułgarii

ZMAGANIA.

Roma Bergerówna (Lublin).

Po amerykańskim locie do stratosfery Uczestnicy lotu przed balonem

Fortel „sanacyjny“

Aby nie dopuścić do wyborów burmistrza w Rudzie Śląskiej

„Polonia“ donosi:

Zwolennicy „sanacyjnego“ kandydata na burmistrza Rudy Śl., p. Pączkowski z Warszawy, przekonawszy się, że kandydat ich nie będzie mógł liczyć na większość przy wyborze, chwycili się ostatniej deski ratunku i na zlecenie z góry odroczyli niemal w ostatniej chwili termin wyboru.

W piśmie do pp. radnych, jako powód odroczenia podano niedostateczne przygotowanie wyborów przez komisję finansową, która rzekomo nie ustaliła terminu wyboru w sposób zgodny z przepisami (?)

Jak nas jednak informują, wybory zostały przez odwołanego nacz. gminy

przygotowane w sposób należyty i to nie przez komisję finansową, lecz wyborczą, w skład której wchodzi przedstawiciel wszystkich frakcji. Zwolennicy p. P. użyli w tym wypadku podstępnej forteli, byleby nie dopuścić do klęski ich kandydata.

Nie pomogło widocznie do tej pory ani wstawiancie ZOKZ., ani Zw. Powstańców Śl., ani też innych „możliwych“ organizacji „sanacyjnych“, jeżeli w tak nagły sposób termin wyborów odsunęto.

W związku z całymi temi machinacjami „sanacyjnymi“ radni gminni domagają się zwolnienia plenarnego posiedzenia rady gminnej.

Nadużycia, nadużycia...

W „sanacyjnej“ rodzinie

Coraz bardziej mnożą się skandale w „sanacyjnej“ rodzinie.

W Lublinie aresztowano jednego z najczynniejszych członków tamtejszego Związku Legionistów, Stanisława Fleszara, oraz Alfonsa Kukuckiego. Popełnili

oni nadużycia finansowe w Oddziale Zw. i wolnym składzie soli, prowadzonym przez związek. Sprawa wlokła się, bo komuś zależało, aby nie było rozgłosu, aż w końcu dotarła do prokuratora.

Biedak poszedł po węgiel

Znalazł śmierć...

Policja w Wielkich Hajdukach zaalarmowana została wczoraj wiadomością, że na torze kolejowym w tej miejscowości znaleziono zwłoki nieznanego mężczyzny.

Na szynach kolejowych leżały — jak stwierdziła policja — zwłoki robotnika, mogącego liczyć około lat 20, zupełnie zmasakrowane, pokrwawione, z odciętą nogą i ręką. Obok leżał worek. Przy-

byli lekarz stwierdził śmierć nieznanego ofiary wypadku. Przy zwłokach nie znaleziono żadnych dokumentów, wskutek czego stwierdzenie tożsamości ofiary wypadku natrafia na wielkie trudności.

Prawdopodobnie robotnik ten wybrał się z workiem po węgiel, aby go nabrać z jadącego pociągu towarowego, a wpadłszy pod koła zginął.

W obronie praw autorskich

Przed kilku dniami, z nakazu urzędu prokuratorskiego, funkcjonariusze wydziału śledczego z przedstawicielami

„Zaiku“, przeprowadzili na terenie Warszawy szereg lotnych rewizji w lokalach gastronomicznych, gdzie skonfiskowano materiały orkiestrowe, które stanowić będą dowód rzeczowy w procesach karnych i cywilnych o odszkodowanie, wytoczonych przez radcę prawnego „Zaiku“, właściciela zakładów restauracyjnych.

Uparte kłusownictwo na niwie twórczości literacko-musycznej zniewoliło Związek Autorów i Kompozytorów Scenicznych do użycia jaknajbardziej radykalnych środków, które — jak się dowiadujemy — odnosiły pożądany skutek, gdyż poszczególni właściciele lokali, w których przeprowadzono rewizje, podpisali już umowy licencyjne z „Zaiksem“.

Śmiertelne poparzenie

Przy ul. Grzybowskiej 48a, wskutek własnej nieostrożności zapaliła na sobie ubranie 54-letnia Mirla Wajnowa, dentystka. Płomienie buchnęły z pieca. Domownicy pośpieszyli na ratunek, płomienie ugasili i zerwali ubranie. Ogólnie poparzoną Wajnową przewieziono do szpitala na Czystem, gdzie po upływie kilku godzin zmarła.

TOW. PRZYJ. PRZYRODY zawiadamia chcących uczestniczyć w wycieczce na święta Bożego Narodzenia, że ostateczny termin dopłacenia zadatku upływa dn. 12 grudnia a dopłacenia reszty dn. 18 grudnia od 9 — 15.30 w administracji „Robotnika“, Wawerska 7, od 17 — 19 w R. O. W. F., Czerw. Krzyża 20.

Samobójstwa

Przy ul. Skierniewickiej 34, w mieszkaniu własnym powiesił się na haku umocowanym w ścianie, 71-letni Ignacy Kwiecień, emeryt kolejowy.

Rano żona Kwietnia, ujrawszy męża wiszącego, wszczęła alarm. Nadbiegli sąsiedzi, oraz dozorca z policjantem, sznurkiem przecięli i wiszącego zdjęli. Lekarz Pogotowia stwierdził śmierć.

Przy ul. Żelaznej 32 powiesił się na sznurku umocowanym do poręczy łóż-

ka, w mieszkaniu ojca swego, Karola Audyckiego, zduna, syn jego, 30-letni Józef, również zdun Lekarz Pogotowia doprowadził desperata do przytomności.

20-letnia Eugenia Jelinkówna, służąca, z powodu braku pracy, napiła się esencji octowej w bramie domu Ludowa 7. Pogotowie przewiozło desperatkę do szpitala Dz. Jezus.

Zuchwały rabunek

Przy ul. Żelaznej 32, do mieszkania Hersza Wajntroba, właściciela krowiar-

ni, gdy była tylko służąca, Józefa Turrowska, przyszło dwóch rzekomo nieznanymi mężczyznami. Jeden z przybyłych miał służącą zagrozić rewolwerem, ażeby nie wszczyniała alarmu. Przybylsze, posilkując się łosem, wyrwali z zawias drzwi prowadzące do sypialni. Tam wyrwali zamki w szafce nocnej i szafie, rabując zegarek złoty „Omega“ z taką dewizką — wartości 1,000 zł., 60 zł. gotówką i kilka sztuk biżuterii, poczem wyszli. Dopiero w kilka minut później służąca otworzyła okno, wzywając Wajntroba, znajdującego się w krowiarni w tymże domu. Na miejsce przybyła policja i przedstawiciel urzędu śledczego. Po przeprowadzeniu dochodzenia, Turrowską aresztowano, ponieważ władze śledcze przypuszczają, że była ona w zмовie z rabusiami. Zaznaczyć należy, iż T. pracowała u Wajntroba 3 miesiące, lecz nie była jeszcze zameldowana.

Co usłyszymy w radio?

NIEDZIELA.

9.00—9.05 Sygnał czasu i pieśń „Kiedy rano wstają zorze“. 9.05—9.20 Gimnastyka. 9.20—9.35 Muzyka z płyt. 9.35—9.40 Dzieńnik poranny. 9.40—9.50 Dalszy ciąg muzyki z płyt. 9.50—9.54 Chwilka gospodarstwa domowego. 9.54—10.00 Odczytanie programu na dzień bieżący. 10.00—11.45 Transmisja nabożeństwa z Krakowa. 11.57—12.05 12.10 Odczytanie programu na dzień bieżący. 12.10—12.15 Wiadomości meteorologiczne. 12.15—12.35 Transmisja uroczystości odsłonięcia tablicy ku czci Tadeusza Hołówni. 12.35—14.00 Poranek symfoniczny z Filharmonii warsz. 14.00—14.15 Pogadanka. 14.15—14.25 Przegląd rynków produktów rolnych. 14.25—14.50 Muzyka popularna. 14.50—15.00 Kanarki śpiewają. 15.00—15.20 Gospodarstwa stawowe a wy-maganie rynku. 15.20—16.00 Koncert orkiestry kawalerskiej. 16.00—16.30 Audycja dla dzieci ku czci Jana Matejki. 16.30 16.45 Kwadrans słynnych artystów. 16.45—17.00 Kwadrans literacki. 17.00—17.15 Pogadanka. 17.15 — 18.00 Polska muzyka. 18.00 Trylogia platońska. 18.40—19.00 Dymsha w swoim repertuarze. 19.00 — 19.05 Odczytanie programu na dzień następn. 19.05—19.30 Rozmaitości. 19.30—19.50 Życie artystyczne stolicy. 9.50—20.50 Muzyka lekka. 20.50 21.00 Dziennik 21.15—22.15 Na wesolej lwowskiej fali — 22.15—22.25 Wiadomości o sportowe ze wszystkich rozgłośni. 22.35—23.00 Muzyka taneczna i salonowa. 23.05 — 23.30 Dalszy ciąg muzyki tanecznej.

Poniedziałek, dn. 11 b. m.

7.00 Sygnał czasu. 7.05 Gimnastyka. — 7.20 Muzyka z płyt. 7.35 Dziennik Poranny. 7.40 Muzyka z płyt. 7.52 Chwilka Gospodarstwa Domowego. 7.55 Program na dzień bieżący. 11.40 Przegląd Prasy. 11.50 Życie artystyczne stolicy. 11.57 Sygnał czasu. 12.05 Taniec w formie artystycznej. 12.30 Dziennik Południowy. 12.35 Wiadomości meteorologiczne. 12.38 Muzyka z płyt. 12.55 Wiadomości o eksporcie polskim. 13.30 Wiadomości gospodarcze. 15.40 Kronika harcerska. 15.45 Chwilka lotnicza i przeciwigazowa. 15.55 Pieśni Piotra Czajkowskiego. 16.15 Arje i pieśni w wykonaniu Gabriela Matyckiego. 16.40 Lekcja języka franc. 16.55 Transmisja z Po-

Co grają w Teatrach?

TEATR ATENEUM. Dziś dowcipna komedia współczesna „Pan z towarzystwa“ z Woszczerowiczem w roli głównej.

Z OPERY. Dziś wieczorem opera „Aida“.

TEATR NARODOWY. Dziś o godz. 4 „Świt, dzień i noc“. O godz. 8-ej „Don Juan“.

TEATR LETNI. Dziś dwukrotnie przedstawienie o godz. 3.30 i 8 wiecz. w omedja „Pieniądz nie jest wszystkim“.

TEATR NOWY gra uroczą komedję Musseta „Nie igra się z miłością“.

NOWA KOMEDJA: Ostatni tydzień grana jest komedia Hemara „Firma“.

TEATR POLSKI. Codziennie sztuka Jerzego Tępy „Fraulein Doktor“.

W niedzielę o godz. 4-ej ppół. po cenach zniżonych „Kościuszkę pod Racławicami“.

TEATR MAŁY: Codziennie dramat Krleży „Baronowa Lembach“.

TEATR KAMERALNY. Dziś komedia Molnara „Ktoś“. We wtorek premiera komedji S. Lopeza p. t. „Brzydki Ferante“, w której wystąpi K. Adwentowicz.

KUKIEŁKI W TEATRZE KAMERALNYM. W niedzielę o godz. 12-ej w poł. Teatr Kukiełek „Baj“ odegra bajkę p. t. „O straszliwym smoku i dzielnym szewczyku, przesłizanej królowie i królu Gwóźdźku“.

TEATR „CYGANERJA“. Dziś i co-

dziennie nowa wielka rewja. „Akademia humoru“.

TEATR „ROZMAITOŚCI“. Dziś farsza Fridmana i Lunzera „Gdzie jest mój pap“ z Fernerem.

TEATR „8.30“ daje dziś o godz. 4.30 i 8.30 komedję muzyczną „Yacht miłości“.

TEATR „POPULARNY“. Codziennie komedia M. Bałuckiego „Grube ryby“.

TEATR REWJI „MIGNON“. Codziennie rewja „Gdy kobieta mówi nie“.

TEATR HIPOTECZNA 8. Codziennie „Jesień, Zima, Wiosna“.

TEATR REWJI „MUCHA“ (Długa 10). Dziś i dni następnych „Rozpoczynamy szampańskie wieczory“.

Z FILHARMONJI. Dzisiejszy 10-ty niedzielny poranek symfoniczny poświęcony będzie utworom Griega. Orkiestrą Filharmoniczną dyryguje Bronisław Szule, solistką będzie Marja Wilkomirska, fortepian.

ŚWIĘTY MIKOŁAJ W TEATRZE BAJEK. Teatr Bajek (Długa 10) zapowiada na dziś o godz. 12 poraz ostatni św. Mikołaja z podarkami, które rozda stałym bywalcom i nowoprzybyłym dzieciom. Odegrana będzie baśń w 3-ach aktach z prologiem. „W noc św. Mikołaja“ z udziałem całego zespołu.

CYRK STANIEWSKICH. Dziś 2 przedstawienia o 4.30 pp. i 8.15 wiecz. Na przedstawienia popół. ceny znacznie niższe.

Co wyświetlają kina?

AMOR: „Tajemnica 6“ i polski film.

ANTINEA: „Tajemnica Ogrodu Zoologicznego“ i „Uchodźcy“.

APOLLO: „Świat bez mężczyzny“.

ATLANTIC: „Hrabia Zarow“.

AS: „Pod Twoją Obronę“.

BAJKA: „Mężczyźni w jej życiu“.

CAPITOL: „12 krzeseł“.

CASINO: „Przybłęda“.

COLOSSEUM: „Królowa szybkości“

i rewja.

COLOSSEUM MAŁE: „Zuluska“ i

„Zdradliwe strzały“.

CORSO: „Romans sekretarki“.

CRISTAL: „Zungu“ i „Romeo i Jul-

cia“.

CZARY: „Flip i Flap ich dole i nie-

dole“.

FAMA: „Ygdenbu — wielki myśli-

wiec“ i „Naokoło świata“.

FILHARMONJA: „Bunt młodzieży“.

FORUM: „Demon wielkiego miasta“.

GLORIA: „Zwycięstwo czerwonego

Dzeka“.

HELJOS: „Dzieje grzechu“.

HOLLYWOOD: „Miłostki baletnicy“

i rewja „Gwiazdy Hollywood“.

ITALJA: „Dlaczego zgrzeszyłam“ i

rewja „Piekło“.

JAR: „Głos pustyni“.

KOMETA: „Nieznajoma z telefonu“

i atrakcje.

MAJESTIC: „Tajemne noce“.

KINO „IKS“: „Frankenstein“ i „100 metrów miłości“.

LUX: „Król karnawałów“.

LOS: Od 4-ej dla mł. „Niebezpieczna

gra“. Od 8 dla dor. dor. „Gehenna ko-

biety“.

MASKA: „W cieniu Krzyża“ i film

rosyjski.

MEWA: „Książę student“ i „Flip i

Flap w Legii cudzoziemskiej“.

MIEJSKI: „Miłość na rozkaz“.

DZWIĘKOWY KINOTEATR

Początek seansów 6.15, 8, 10

MIŁOŚĆ NA ROZKAZ

(treść tego filmu odsłania tajemnice

wywiadów dwóch państw ościennych)

Udział biorą: **BETTY COMPTON**

IWAN LEBIDIEW

CODZIENNIE o godz. 4.30 pp. jeden seans

po cenach popularnych Współczesny Robinson

(Douglas Fairbanks) dla młodzieży.

NOWA TOMBOLA: „Dr. Moreau“.

NOWY SPLENDID: „Sabra“.

PALACE: „Tysiąc i druga noc“ i re-

wja.

PAN: „King - Kong“.

PETIT TRIANON: „Noc szafu“ i „W

cienu drapaczy chmur“.

PRAGA: „Król cyganów“ i rewja.

PROMIEN (Dzielnia 1): „Bezdomni“.

RAJ: „Pod fałszywą flagą“.

RIVIERA (Leszno 2): „10 proc. dla

mnie“ i „Parada Zachodu“.

ROXY: „Król Paryża“ z Petrowiczem.

STYLOWY: „Jennie Gerhardt“.

TON: „Biała lilja“.

UCIECHA: „Pod pręgierzem“.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

10-DNIOWY OBOZ DLA KOBIET W ZAKOPANEM od 23.XII do 2.I. 1934.

Uczestniczki obozu zostaną podzielone na dwie grupy, narciarską i turystyczną.

Dla grupy narciarskiej zostanie zorganizowana nauka jazdy na nartach pod kierunkiem instruktora, dla grupy turystycznej wycieczki. Ekwipunek turystyczny i narciarski.

Zapisy zostają przedłużone do 15.XII. Zgłaszać się należy do Kobięcego Wydziału Sportowego ZRSS., ul. Czerwonego Krzyża Nr. 20, IV p., tel. 231-95.

Oplaty wynoszą dla członkini ZRSS. 20 zł., dla członkini bratnich organizacji 25 zł. i obejmują całkowite utrzymanie, mieszkanie i naukę jazdy na nartach.

Uczestniczki korzystają z 81 proc. zniżki kolejowej. Przejazd opłacają uczestniczki.

KOBIETY PRACUJĄCE ZAPISUJĄ SIĘ NA GIMNASTYKĘ.

I Rob. Ośr. Wych. Fizycznego (ulica Czerwonego Krzyża 20), prowadzi gimnastykę dla kobiet w soboty od godz. 18 — 19. Informacje i zapisy codziennie w ośrodku, tel. 2-31-95 lub osobiście, w godz. od 17 — 21.

POLSKA NA CZWARTEM MIEJSCU W MISTRZOSTWACH PING-PONGOWYCH ŚWIATA.

W Paryżu zakończone zostały ping-pongowe mistrzostwa świata, w których udział brała reprezentacja Polski.

W ostatecznej klasyfikacji drużynowej panów pierwsze miejsce zajęły Węgry — 11 zwycięstw, 2) Czechosłowacja — 9 zwycięstw, 3) Anglia — 8 zwycięstw. Na czwartym miejscu sklasyfikowały się: Polska, Francja i Lotwa, mając po 7 zwycięstw, 7) Anglia — 5 zwycięstw, 10) Szwajcaria — 2 zwyc., 11) Belgia — 1 zwyc., 12) Holandia 0 zwycięstw.

W klasyfikacji pań: 1) Austria — 5 zwycięstw, 2) Węgry — 4 zwycięstw, 3) Czechosłowacja — 3 zwycięstw, 4) Anglia — 2 zwycięstw, 5) Francja — 1 zwyc., 6) Holandia — 0 zwycięstw.

Polska w ostatnim dniu pokonała: Francję — 5:4, Jugosławie — 5:2, Belgię — 5:1.

Natomiast w meczu z Czechosłowacją Polacy doznali porażki w stosunku 1:5. **KALENDARZYK NARCIARSKI NA ROK 1933/34.**

Wyszedł z druku Kalendarzyk Nar-

ciarski 1933/34 r., wydany przez Polski Zw. Narciarski.

Kalendarzyk spełnia doskonale swe informacyjne zadanie. Zawiera bogatą treść, wiele wiadomości potrzebnych narciarzowi, uprawiającemu tak turystykę, jak i narciarstwo zawodnicze. Poza tym znajdujemy w Kalendarzyku skrót nauki jazdy na nartach.

Kalendarzyk posiada dział: nauczanie jazdy na nartach, narciarstwo sportowe, regulamin Oznaki Narciarskiej, biegi zjazdowe, slalom, narciarstwo nizinne i t. d.

Najwięcej miejsca zajmuje w Kalendarzyku turystyka narciarska. Poza tym znajdujemy w nim program raidów kolejowych i narciarskich pociągów popularnych.

PORAŻKA PIŁKARZY FRANCUSKICH W LONDYNIE.

Rozegrany w Londynie międzypaństwowy mecz piłki nożnej Francja — Anglia zakończył się zwycięstwem Anglii w stosunku 4:1.

Porażka ta wywarła bardzo przykre wrażenie w paryskich kołach sportowych.

Na mecz ten wyjechało do Londynu około 5000 Francuzów.

WE WSZYSTKICH URZĘDACH POCZTOWO-TELEGRAFICZNYCH

można nabyć komplet radjoodbłornika detektorowego DETEFON, wyrobu P. Z. T.

Cena razem z abonamentem radiowym

przy zamówieniu — 3 zł. i 12 rat miesięcznych po 4.50 zł.

ROBOTNICY

Czytając swoje pismo codziennie „ROBOTNIK“

„Czy panu ministrowi wiadomo, że Szczury zagrażają Parlamentowi?”

Interpelację o tak niezwyklej treści zgłoszono w angielskiej Izbie gmin

Pisma zagraniczne donoszą, że parę dni temu w angielskiej Izbie Gmin poseł Mac Entee zadał ministrowi robót publicznych następujące dość niezwykle pytanie?

Ile szczurów schwytano dotychczas w gmachu i okolicach Westminsteru? Czy należą one do rasy, która roznosi zarazę? Jakże środki zamierza zastosować rząd, żeby zabezpieczyć pałac Parlamentu?

Interpelacja ta nie jest tak pozbawiona podstaw, jakby się to na pierwszy rzut oka zdawało.

Westminster jest w rzeczywistości opanowany przez prawdziwą armię szczurów. W restauracji i korytarzach parlamentu zostały powieszane napisy, żeby ostrzec posłów przed rozrzucaniem kawałków szynki czy sera po ziemi, żeby te nie służyły za pożywie nie dla tych tak niemiłych, a co gorsze wysoce niebezpiecznych zwierzątek. Znanym jest powszechnie fakt, że szczury zjadają rocznie olbrzymie wprost ilości wszelkiego rodzaju środków w żywności, powodując w ten sposób wielkie straty w składach i na okrętach. Poza tym są one rozsądnymi chorob zakaźnych, co czyni je tak groźnymi dla zdrowia ludności.

W Anglii dzięki wielkiej ilości portów i składów żywności sprowadzanej z całego świata, jest tak wielka ilość

szczurów, że nawet rozeszły się po wsi.

Walka z tą groźną kleską oddawaną zajmuje władze angielskie. Wiele już stosowano środków. Naznaczono premie za każdego zabitego szczura, zakładano łapki, wszczepiano szczurom choroby, żeby je zarazić i żeby w ten sposób wyzdychały. Wszystkie dotychczas stosowane środki nie dały pożądanego rezultatu.

Obecnie pewien profesor uniwersytetu Cambridge radzi znowu powrócić

do metody zaszczepienia im choroby zakaźnej — Szczury szybko zarażają się jeden od drugiego i zdychają. Naturalnie, że szczepi się choroby niegroźne dla ludzi, które nie udzielają się od szczurów ludziom.

W każdym razie plaga ta przynosi wielu krajom kilkaset milionów strat rocznie, nie licząc niebezpieczeństwa choroby zakaźnej, która stale grozi ludności od szczurów.

Na Dalekiej Północy

Wśród tundr syberyjskich powstają nowe miasta przemysłowe

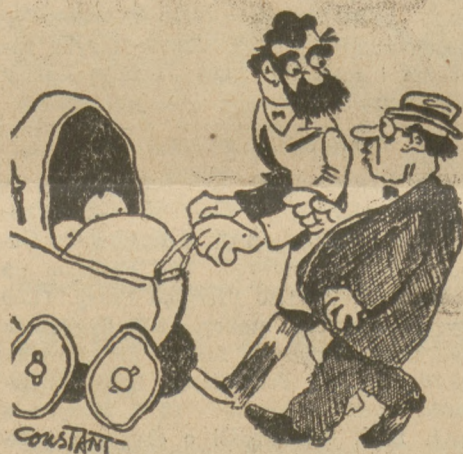
W tundrze Turukańskiej, w Syberji Zachodniej, powstało nowe miasto, noszące nazwę Igarka. Liczy ono obecnie 12.000 mieszkańców, posiada port morski, fabrykę uszlachetniania grafitu, sta cję radiową, szkoły początkowe i średnie, jak również pismo codzienne.

Powstanie tego miasta wśród pustkowi tundry syberyjskiej wskazuje na dobry rozwój kulturalny i ekonomiczny Dalekiej Północy sowieckiej. Ta część kraju jest również przedmiotem poważnych badań geologicznych, zapewnia

jących jej uprzemysłowienie. Odkryto tam już znaczne pokłady metali, grafitu oraz węgla. Kopalnie grafitu i węgla kamiennego są już eksploatowane z wynikiem dodatnim. Po raz pierwszy w dziejach w kraju tak bardzo na północ położonym wprowadza się uprawę ziemi, gdyż uczeni sowieccy udowodnili możliwość wegetacji niektórych rodzajów roślin w klimacie Dalekiej Północy. Prowadzi się tam uprawę kartofli, marchwi, buraków cukrowych oraz innych ziemniaków. Pod uprawą znajduje się już do 300 hektarów ziemi. Należy zwrócić uwagę na powstanie miejscowego przemysłu spożywczego: w okręgu Tajmir zbudowana została wielka fabryka konserw rybnych.

Zacofanie kulturalne wędrownych szczepów tundry syberyjskiej likwiduje się w szybkim tempie, dzięki istnieniu

Humor zagraniczny

— Małżeństwo, proszę pani, to jak oblężona forteca. Ten, który jest wewnątrz chce się stamtąd wydostać, a ten który jest zewnątrz, czeka z utęsknieniem aby się wdrzeć do środka.

Tunel na wysokości 2500 mtr.

Zbudowany został w Alpach

Niedawno nastąpiło przebiecie tunelu na nowej drodze alpejskiej, idącej przez Grossglockner. Tunel znajduje się na wysokości 2500 metrów. Stanowi on połączenie między Salzburgiem a Karyntią. Obok tunelu Col du Galibier (2645 mtr.) w Alpach francuskich jest to najwyższy położony tunel drogowy w Europie. Zdumiewającym jest, że ta nowa droga alpejska, której zadaniem jest skierowanie międzynarodowego ruchu samochodowego na Austrię, znana już była w starożytności. Przy wierceniu tunelu po stronie południowej znaleziono mianowicie statuetkę brązową Her

kulesa, wysokości 17 centymetrów. Zna wcy stwierdzili, że statuetka ta pochodzi z czasów celtyckich i liczy przeszło 2000 lat. Okazuje się tedy, że już za czasów celtyckich i rzymskich znano tę ważną drogę alpejską z południa na północ. Po upadku Rzymu poszła ona w zapomnienie, aby dziś dopiero być ponownie odnalezioną.

Z postępów medycyny

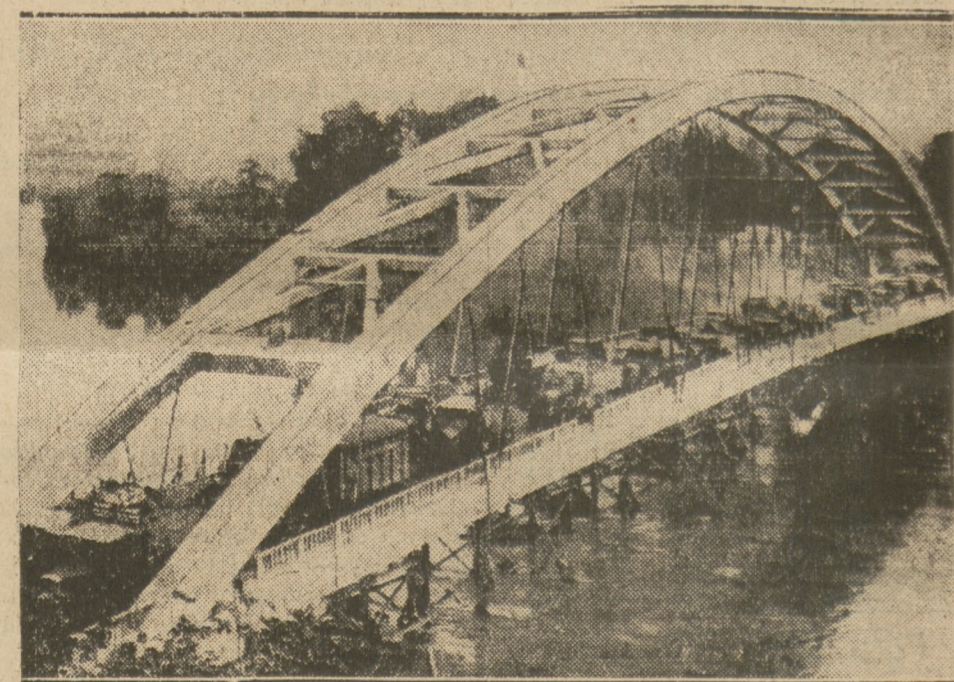
Niemiecki dziennik „General - Anzeiger” donosi, że największy w świecie trust chemiczny: I. G. Farben, w najbliższym czasie odda na usługi ludzkości nowy środek przeciw chorobie raka. Zdaniem fachowców — pisze dziennik — środek ten wywoła rewolucję na polu zwalczania raka. Wynalazcą nowego środka jest dyrektor medjolańskiego instytutu zwalczania raka, Figuera, który badania i doświadczenia w tym kierunku prowadzi już dziesiątki lat. Zasadą wynalazku ma być wzmocnienie odporności organizmu przeciw rakowi, za pomocą infekcji produktów zmniejszających gruczoły. Te ekstrakty gruczołowe mogą być podobno także brane z pożywienia, są to ekstrakty śledziony, tymianu i szpiku.

„Pochód głodnych” u bram Paryża

Przed kilku dniami pisaliśmy o pochodzie bezrobotnych górników na Paryż. Pochód głodnych znajduje się już u bram Paryża.

Most, którego długość łuku wynosi 147 mtr.

We Francji, w miejscowości Castelmoron oddano do użytku most o największej rozpiętości na świecie. Długość jednego łuku wynosi 147 metrów.

MICHAEL ARLEN

Świat w roku 1987

(Autoryzowany przekład Bolesławy Kopelówny)

Malallieu wrócił przez trawnik w towarzystwie dwóch starszych mężczyzn: jeden z nich — Benson — miał czarną brodę; drugi był chudy, przygarbiony, o twarzy w kształcie gruszki.

Benson rzekł: — Przykro mi, że trudzę pana, panie Knox. Dzień dobry, panie Craddock. Ten pan to Antellus z Policji Dróg Powietrznych. Otrzymał mi wiadomość, że dwaj oficerowie ze Służby Dróg Powietrznych: Lunarczarski i Olivarez przybyli tu dziś popołudniu.

— Tak jest — rzekł Knox — ale już ich niema.

— Przykro mi, proszę pana, ale dano mi do zrozumienia, że to jest bardzo poważna sprawa. Oficerowie ci poszukiwani są, jako dezerterzy.

Teraz zabrał głos Antellus: Ślady więcej niż pięćdziesięciu osób, prowadzą właśnie tutaj. Mielismy wściekłą robotę z wykryciem ich, gdyż zjeżdżają się tu ze wszystkich stron świata i zorganizowali to niesłychanie sprawnie. Ale przede wszystkim szukamy von Manteuffla, byłego komandora. Przeszło od dwóch miesięcy zajmuje się tą sprawą, panie Knox. Egzekutywie Dróg Powietrznych zależy niesłychanie na odnalezieniu tych ludzi — i mamy nadzieję, że pan nam pomoże. Nie możemy dopuścić do tego, aby nasi najlepsi oficerowie uciekali do prywatnej służby.

— Przykro mi — dodał Benson — ale chciałbym pomówić z pańskim synem.

— Znajdziecie go, panowie, w hangarach, mniej więcej o milę stąd. Proszę tam iść, ale uprzedzam, że go pan nie

zobaczy, panie naczelniku; ja sam nie widuję swego syna.

Antellus z Dróg Powietrznych wtrącił się do rozmowy: — Już my się z nim zobaczymy, panie Knox. Zajmuję się tą sprawą od przeszło dwóch miesięcy i teraz nie dam się zawrócić z drogi. Gdyby zaszła potrzeba, rozwalilibyśmy mury, aby móc z nim pomówić.

— Jak panowie chcecie — rzekł Knox — macie moją całkowitą zgodę na to, aby iść i robić, co będziecie uważali za najlepsze.

— Dziękujemy panu.

Tylko, jeżeli zamierzacie sprowadzić za ogrodzenie eskadry policji, muszę was ostrzec, abyście tego nie robili. Otoczył on swój park elektrycznymi drutami, które, aczkolwiek zupełnie niewidoczne, zniszczą każdą eskadry policji, która zechce tam wylądować.

Benson zwrócił się do Antellusa:

— Mówiłem ci, że to będzie ciężka sprawa. Najlepiej będzie, jeżeli wrócimy z raportem do pana Hemingway'a. Poleciał nam, abyśmy, w razie napotkania na trudności, zwrócili się najpierw do niego, zanim przedsięwzięmy jakiekolwiek gwałtowne środki.

— Czy on was tu przysłał? — zapytał Craddock.

— Tak, panie Craddock.

Antellus nic nie odpowiedział. Otrzymał bezpośrednie zlecenie od Blackwooda.

Benson znowu zabrał głos:

— Pan Hemingway dał mi jeszcze ten bilecik, abym go panu wręczył. Powiedział, że może pan udzielić nam jakiejś rady.

— Ja? Ale skąd on wiedział, że tu jestem?

Benson nie odpowiedział, Antellus uśmiechnął się ponuro. Ludzie jego śledzili Craddocka od chwili, gdy ten przyjechał z Nowego Jorku. Craddock rozerwał kopertę i przeczytał bilet.

„Craddock, na miłość Boską, niech pan postara się

dowiedzieć, jakie ma zamiary młody Knox. Nie chcę go narazie aresztować; wywołałoby to zbyt wiele hałasu. Nie możemy dopuścić do aresztowania syna Karola Knoxa, sprowadziłoby to nam wszystkich na głowy. Liczę na pana, jako na rozsądnego człowieka, że pan wyperswadowie młodemu Knoxowi, aby nie zabierał nam naszych ludzi. I niech się pan dowie, na co mu są oni potrzebni. A może zbiera on dla pana archaniołów? W każdym razie liczę na pana. — Hemingway”.

Zabrał głos Benson: — Czy są tam jakieś instrukcje dla nas, panie Craddock?

— Tak. Wróćcie do pana Hemingway'a — rzekł Craddock — i powiedzcie mu, że pilnuję młodego pana Knoxa.

Antellus zapytał: — A co mamy zrobić z tymi ludźmi z Dróg Powietrznych? Dyrektor von der Höeffen uprzedził mnie, że powinniśmy zrobić wszystko, co będzie w naszej mocy, aby schwycić Manteuffla. Co będzie z tymi dezerterami, co?

— Widzicie — rzekł Craddock — będę musiał również i ich pilnować, prawda? Benson, wygląda pan na rozsądnego człowieka. Czy nie chce pan napić się herbaty?

— Nie miałbym nic przeciwko wypiciu filiżanki.

— A pan, panie Antellus?

— Dziękuję panu.

— A więc może zechce pan być tak uprzejmym i polecić swoim policjantom, stojącym przed frontowymi drzwiami, aby wtargnęli do kuchni, zaarrestowali czajnika z herbatą i kilka filiżanek — i wynieśli je tutaj? W domu pana Knoxa należy użyć bardzo gwałtownych środków, chcąc otrzymać trochę herbaty.

Z za węgla domu wyłoniła się wysoka, bardzo szczupła postać w szarym uniformie Policji Dróg Powietrznych. Ten dygnitarz policyjny stał tam niewaptnie przez cały czas. Z uczuciem irytacji Craddock zobaczył, że jest to Blackwood.

(D. o. n.)

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5,40, bez odnoszenia zł. 4,70, na prowincji miesięcznie zł. 5,40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajnie gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych 10-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny: STANISŁAW NIEMYSKI

Wydawca RADA NAUCZELNA P. P. S.

Odbito w Drukarni Spółki Nakładowo-wydawniczej „Robotnik”. Warszawa 7.